



Payak na Pahayag  
tungkol sa  
Karakter ng Diyos

Ben Kramlich



# Payak na Pahayag tungkol sa Karakter ng Diyos

Ben Kramlich

[www.maranathamedia.com](http://www.maranathamedia.com)

<https://maranathamedia-philippines.com/>

Lahat ng mga talata sa Bibliya ay mula sa salin ng King James, maliban kung may ibang tinukoy.

Ang aklat na ito ay iniaalay para sa lahat ng tumutugon sa mapagmahal na pag-akay ng ating Ama, na ang kahulugan ay tayo'y buong pusong naghahanap sa Kanya.

# Mga Nilalaman

|                                                                                             |          |
|---------------------------------------------------------------------------------------------|----------|
| <b>Mga Nilalaman .....</b>                                                                  | <b>4</b> |
| Paunang Salita.....                                                                         | 6        |
| Panimula .....                                                                              | 10       |
| Mga Alituntunin ni Miller pinaikli at pinagtibay ng Espiritu ng Propesiya...                | 17       |
| Ang Pinagmulan ng Kamatayan .....                                                           | 18       |
| Sino ang Anghel na Mangwawasak? .....                                                       | 20       |
| Sino ang Pumaslang sa mga Unang Anak sa Egipto?.....                                        | 22       |
| Pinahihintulutan ba ng Diyos ang Karahasan at Pakikidigma? .....                            | 24       |
| Narapat bang sakupin ng mga Hebreo ang lupain ng Canaan sa pamamagitan ng pakikidigma?..... | 25       |
| Gumagamit ba ng Puwersa ang Diyos? .....                                                    | 26       |
| Ang Puwersa ay Sumasaklaw din sa Karahasan.....                                             | 26       |
| Paano Pinalayas si Satanas mula sa Langit? Sa pamamagitan ba ng Pisikal na Puwersa? .....   | 27       |
| Ang Hatol ng Diyos.....                                                                     | 28       |
| Ang Kanyang Paghihiganti, Galit, at Puot.....                                               | 30       |
| Isang Halimbawa ng Galit ng Diyos: Sino ang pumili ng unang Hari sa Israel?.....            | 31       |
| Ang Pag-urong ng Diyos ay Mapanganib para sa Atin .....                                     | 32       |
| Ang Katapusan ng Awa ng Diyos .....                                                         | 34       |
| Ang Kautusan ay Salin ng Karakter ng Diyos .....                                            | 37       |
| Ang Misyon ni Kristo para sa Sanlibutan.....                                                | 38       |
| Lubos na Ipinahayag ni Hesus ang Karakter ng Kanyang Ama .....                              | 40       |

|                                                                                                                             |    |
|-----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|----|
| Pag-unawa sa Pagbabayad-sala: Kinailangan ba ng Diyos o ng Kanyang Kautusan na Mamatay si Hesus upang Mapatawad Tayo? ..... | 43 |
| Ang Pagbabayad-sala na Tinitingnan sa isang ganap na ibang liwanag.....                                                     | 47 |
| Ang Diyos ba ay Humahatol o Nagkokondena?.....                                                                              | 48 |
| Ang Pinagmulan ng Pagkokondena.....                                                                                         | 48 |
| Sino ang Naghahatol sa mga Masama sa Huling Paghatol? .....                                                                 | 49 |
| Ang Prinsipyong Salamin .....                                                                                               | 55 |
| Iniangkin ng Diyos ang Karakter ng isang Hukom .....                                                                        | 61 |
| Mga Sinulat ng Ating mga Nagpasimula tungkol sa Karakter ng Diyos .....                                                     | 62 |
| Konklusyon .....                                                                                                            | 68 |

## Paunang Salita

Sa ating pag-unawa sa Bibliya, layunin ng Diyos na basahin natin ang Kanyang salita sa literal at payak na paraan hangga't maaari. Subalit, may mga pagkakataon na ang sobrang literal o payak na pagbasa ay maaaring magdulot ng maling pagkaunawa sa mga pangunahing kautusan, halimbawa, ang paniniwala na kapag sinabi ni Hesus na "Ako ang puno ng ubas" na Siya ay literal na isang puno ng ubas; o ang akala na inaasahan Niya na literal na kakainin ng mga tao ang Kanyang laman at iinumang ang Kanyang dugo upang tunay na Siya'y sundin.

Ang malawak na pagkakaiba-iba ng mga denominasyon sa Kristiyanismo ay malinaw na patunay na nahihirapan tayong ganap na maunawaan ang Bibliya. Ang malalaking maling pagkaunawa ay nagdulot ng mga maling doktrina, tulad ng walang hanggang impiyerno, kawalang-kamatayan ng kaluluwa, ang pagkakaila sa kautusan ng Diyos, legalismo, maling pananaw sa mga tipan, Linggo bilang araw ng pahinga, ang Pagka-Diyos, at iba't ibang malawakang maling pagkaunawa sa pagbabayad-sala. Sa loob ng mga siglo mula sa panahon ng simbahan ng mga Apostol ni Kristo, maraming ipinapahayag na Kristiyano ang naging tiwala sa kanilang sariling kamangmangan.

Ano ang dapat nating matutunan mula rito? Dapat tayong maging mapagpakumbaba tungkol sa katiyakan ng ating sariling pagpapakahulugan sa Bibliya at sa ating mga pinapahalagahang paniniwala. Ipinapahayag ko rin na ang mga maling pagkaunawang ito ay may ilang pagkakatulad. Una, nag-ugat ang mga ito sa maling pagkaunawa sa karakter ng Diyos at pangalawa, nabuo ang mga ito nang walang sistematikong balangkas ng pag-aaral.

Lahat tayo ay pumapasok sa pag-aaral ng Kanyang salita na may mga hindi napapansing pagkiling at maling pagkaunawa. Hindi natin tunay na kilala ang ating sarili gaya ng inaakala natin (Jeremias 17:9). Ang Diyos, na walang hanggan sa karunungan, ay lubos na nakakaalam ng ating mga pagkiling at maling pagkaunawa, at pinapayagan Niya tayong basahin ang Kanyang salita ayon sa ating sariling pagkaunawa, ngunit hindi Niya tayo pinababayaan, patuloy Niya tayong inaakit at ginagabayan ng Kanyang Espiritu.

Bagama't hangarin at pangako ng ating Amang Makalangit na makilala natin ang katotohanan, alam Niya na kung ipapakita Niya sa atin ang ganap na pagkaunawa bago tayo handa, maaari tayong tumanggi sa Kanya at pagtibayin ang ating puso. Siya ay napakatalino upang magkamali, at napakabuti upang saktan tayo, kaya hindi Niya pinipilit ang ating budhi. Gayunpaman, gagawin Niya ang lahat ng makakaya Niya nang hindi nilalabag ang ating malayang kalooban, upang mabigyan tayo ng mga pagkakataon na makita ang mga mali sa ating pag-iisip, humingi ng kapatawaran, at magsisi sa ating mga maling pagkaunawa.

Ang ating malalim at madalas ay hindi namamalayang mga paniniwala ay nakaaapekto sa paraan ng ating pagbabasa sa Bibliya, at naimpluwensyahan ng ating pagpapalaki, na humubog sa ating pananaw sa awtoridad at sa Diyos bilang sukdulang awtoridad. Ang ating mga paniniwala ay hinubog din ng ating kultura—ang silangan at kanlurang paraan ng pag-iisip ay maaaring lubhang magkaiba; karanasan o intuwisyon kumpara sa analitikal o siyentipiko. Ang ating pagkaunawa sa mga papel ng lalaki at babae, at sa lipunan sa kabuuan sa pamamagitan ng paaralan, pelikula, at internet—lalo na sa social media, YouTube, at mga pahayagan—ay humubog sa ating mga paniniwala at kung minsan ay nagpapahirap na basahin ang Bibliya nang tama.

Sa pag-iisip nito, ginagawa ng Diyos ang lahat ng makakaya Niya upang wasakin ang mga pader na naghihiwalay sa atin sa Kanya, nang hindi tayo pinipilit na magkaroon ng bagong pagkaunawa. Sa pag-aaral natin ng Bibliya, hindi natin dapat kunin lamang ang isang talata, isang bahagi, o ilang piling teksto at ipakahulugan ito ayon sa gusto natin. Nais natin ng payak, lohikal, at magkakatugmang pagbasa ng Salita—ang buong Salita.

Ang pagbibigay-kahulugan sa ating binabasa sa Bibliya na iba sa orihinal na layunin nito ay maaaring humantong sa sobrang espirital na interpretasyon o sobrang literal na pagbasa. Paano natin malalaman kung ano talaga ang kahulugang nilalayan? At posible kaya na ang ilang “payak na pahayag” ay hindi kasing payak ng ating iniisip?

Ito ang maghihiwalay sa huling bayan ng Diyos mula sa iba pang denominasyon na nasisiyahan na sa kanilang pagkaunawa. Ito ang pagtitiyaga, pagpapakumbaba, at taimtim na determinasyon na ilagay ang

lahat ng nasa Bibliya sa tamang konteksto, kasama ang kahandaang tanggapin ang mga bagong katotohanan na hinahamon ang ating kasalukuyang pagkaunawa. Ito lamang ang daan upang marating ang ganap na katotohanan.

Sa pagtunghay sa karakter ng Diyos, nagbabago ang ating sariling karakter (2 Corinto 3:18). Ang maling pagkaunawa sa Kanyang karakter ay nagdudulot ng kasalanan, na hindi lamang nakasasama sa atin at sa mga tao sa ating paligid, kundi naaapektuhan din ang Diyos. Sa malaking bahagi, hindi natin lubos na namamalayan ang epekto ng ating mga kasalanan sa puso ng Diyos.

Sa lahat ng kanilang kapighatian, Siya'y napighati, at ang anghel ng Kanyang presensya ang nagligtas sa kanila: sa Kanyang pag-ibig at awa, Kanyang tinubos sila; at Kanyang pinasan at dinala sila sa lahat ng araw noong unang panahon. Isaia 63:9

Para sa atin na naniniwala na muling babalik si Hesus upang iligtas ang Kanyang bayan, at na Siya'y babalik sa lalong madaling panahon, nais kong iwan sa inyo ang isang kaisipan: Bakit hindi pa bumabalik si Hesus?

Ito ang kadiliman ng maling pagkaunawa sa Diyos na bumabalot sa buong mundo. Nawawala sa tao ang kaalaman tungkol sa Kanyang karakter. Ito ay maling naunawaan at naipakahulugan. Sa panahong ito, isang mensahe mula sa Diyos ang dapat ipahayag, isang mensahe na nagbibigay-liwanag sa impluwensya at nagliligtas sa kapangyarihan. Ang Kanyang karakter ay dapat ipaalam. Sa kadiliman ng mundo ay dapat ibuhos ang liwanag ng Kanyang kaluwalhatian, ang liwanag ng Kanyang kabutihan, awa, at katotohanan. {COL 415.3}

Ang huling sinag ng maawain na liwanag, ang huling mensahe ng awa na ipapahayag sa mundo, ay isang paghahayag ng Kanyang pagkatao na puno ng pag-ibig. Ang mga anak ng Diyos ay dapat magpakita ng Kanyang kaluwalhatian. Sa kanilang sariling buhay at karakter, dapat nilang ipamalas kung ano ang nagawa ng biyaya ng Diyos para sa kanila. {COL 415.5}

Si Kristo ay naghihintay nang may taimtim na pagnanais na mailahad ang Kanyang sarili sa Kanyang simbahan. Kapag ang karakter ni Kristo

ay ganap na naipamalas sa Kanyang bayan, doon Siya darating upang  
angkinin sila bilang Kanya. {COL 69.1}

# Panimula

Danutasn Brown

Ang tinatawag bang mga “tuwirang pahayag” ay tunay ngang kasing-linaw gaya ng iniisip natin?

Ang pangunahing pagtutol ng mga tao laban sa mas malalim na pag-aaral kung paano kumikilos ang Diyos ay ang paniwala na sinisira natin ang “katuwiran” at “pagiging literal” ng Kasulatan. Para sa kanila, ang isang talata gaya ng, “Aking lilipulin ang taong aking nilalang...” (Genesis 6:7) ay malinaw na nangangahulugang ang Diyos mismo at sa pamamagitan ng isang supernatural na paraan ang direktang lumunod sa buong mundo. Gayundin naman sa pahayag na, “Nagpaulan ang Panginoon sa Sodoma... ng asupre at apoy mula sa Panginoon buhat sa langit.” Ngunit mayroon pa bang mas malalim na dapat ipaliwanag hinggil sa mga kuwentong ito?

Mayroon ding mga katulad na “tuwirang pahayag” na nagsasabing ang Diyos ang gumawa ng isang bagay, subalit ang mismong Bibliya ay muling nagbibigay-kahulugan at nagpapalawak ng paliwanag tungkol dito. Halimbawa:

Sinabi ng Panginoon kay Moises, “Pumili ka ng isa sa mga pinuno mula sa bawat isa sa labindalawang lipi at isugo mo silang maniniktik upang siyasin ang lupain ng Canaan, na ibinibigay ko sa mga Israelita.” (Mga Bilang 13:1) (GNB)

Ayon sa mga mag-aaral ng Bibliya na gumagamit ng prinsipyo ng tuwirang pagbasa sa mga malinaw na pahayag, tila wala nang ibang paraan upang bigyang-kahulugan ito kundi sabihing kalooban ng Diyos ang pagpapadala ng mga tiktik. Ngunit nagbibigay si Moises ng isang radikal na muling pagpapaliwanag sa mga pangyayaring ito sa aklat ng Deuteronomio:

Sinabi ko sa inyo, ‘Narating na ninyo ngayon ang kaburulan ng mga Amoreo na ibinibigay sa atin ng Panginoon na ating Diyos. Masdan ninyo! Inilagay na Niya sa harapan ninyo ang lupain. Humayo kayo at angkinin ito ayon sa ipinangako sa inyo ng Panginoon, ang Diyos ng inyong mga ninuno. Huwag kayong matakot! Huwag kayong manghina ng loob!’

Ngunit lumapit kayong lahat sa akin at nagsabi, ‘Unahin nating magsugo ng mga tiktik upang siyasatin ang lupain para sa atin. Ipaaalam nila sa atin ang pinakamainam na daang daraanan at kung alin sa mga bayan ang dapat nating pasukin.’

“At ito’y inakala kong mabuting mungkahi, kaya pumili ako ng labindalawang tiktik, isa mula sa bawat lipi ninyo.” (Deuteronomio 1:20-23) (NLT)

Dito, tila baga ito ay kanilang sariling mungkahi at hindi kaisipan ng Diyos! Subalit hindi mo kailanman makukuha ang ganitong pakahulugan mula sa orihinal na utos ng Diyos, kung saan malinaw at *tuwirang* ipinahahayag na ito ay ideya ng Diyos.

Ngayon, maaaring magtanong ang mambabasa, paano natin sasagutin ang tila pagsalungatang ito? Iyan mismo ang layunin ng lahat ng aming isinulat hinggil sa karakter ng Diyos! Sinisikap naming ipaliwanag ito...

Ngunit ang layunin ng munting aklat na ito ay hindi upang ipaliwanag, kundi upang ipakita lamang na ang mga bagay na waring lantad at malinaw sa unang tingin ay maaaring hindi ganoon. Nais ng Diyos na tayo’y magsaliksik nang higit pa—lalo na kung ang tuwirang pahayag ay tila salungat sa kapahayagan ng Diyos na ibinigay sa tao sa pamamagitan ng Kanyang Anak na si Hesukristo.

Narito ang isa pang halimbawa:

At muling nag-alab ang galit ng Panginoon laban sa Israel, at inudyukan niya si David laban sa kanila, na nagsabi, ‘Humayo ka, bilangin mo ang Israel at Juda.’ (2 Samuel 24:1) (KJV)

Sapat na malinaw, hindi ba? Gaya ng liwanag sa araw! Nagalit ang Diyos, kaya’t iniutos Niya kay David na bilangin ang Israel. Nang gawin ito ni David, nagsugo ang Diyos ng salot upang parusahan ang kanyang pagmamapuri sa ginawa. Pitumpung libo ang namatay. Isang kakaibang salaysay ito, subalit para sa mga isinilang sa tradisyong naniniwala na ang Diyos ay tuwirang pumapatay, wala nang pangangailangang kuwestiyunin pa ito—maaaring gawin ng Diyos ang anumang naisin Niya.

Ang suliranin ay lumilitaw kapag binabasa ito ng mga hindi Kristiyano. Kung ito nga ay ideya ng Diyos, bakit pinarusahan Niya si David dahil dito? Wala ba silang makatuwirang punto? Lalo na kung isasaalang-alang ang isang talata na gaya nito:

“Huwag sabihin ng sinuman kapag siya’y tinutukso, ‘Ako’y tinutukso ng Diyos: sapagkat ang Diyos ay hindi maaaring tuksuhin ng kasamaan, at Siya man ay hindi nagtutukso kaninuman.” (Santiago 1:13) (KJV)

Tila malinaw na parang ang Diyos mismo ang nagtukso kay David. Kung gayon, ano ang dapat gawin? Tanggapin na lamang ba ang pagkakaroon ng pagbabanggaan ng isipan? O kaya’y tanggapin na may mga bagay na mananatiling isang hiwaga?

Ngunit hindi pinahihintulutan ng Bibliya na gawin mo iyon. Ikinuwento nang iba ang pangyayari sa 1 Cronica 21:1-3:

Si Satanas ay tumindig laban sa Israel at inudyukan si David na magsagawa ng senso sa Israel. Kaya’t sinabi ni David kay Joab at sa mga pinuno ng hukbo, “Humayo kayo at bilangin ang mga Israelita mula sa Beerseba hanggang sa Dan. Pagbalik ninyo ay ipaalam ninyo sa akin kung ilan sila.” (1 Cronica 21:1-3) (NLT)

Ngayon ay malinaw na si SATANAS ang siyang nang-udyok kay David na magsagawa ng senso, at hindi ang Diyos! Ano ang ating dapat unawain mula rito? Ang 1 Cronica ay isinulat ni Ezra, na nabuhay nang matagal matapos kay Samuel. Dapat ba nating akusahan si Ezra na “nagbigay ng espirituwalisadong pakahulugan” sa tuwirang pahayag ni Samuel na “ganito ang sabi ng Panginoon”? Hindi lamang niya ito ini-espirituwalisado... bagkus, ganap niyang tinalikod ang kahulugan nito!

Isa pang tanyag na halimbawa ay ang ilang ulit na sinasabing ang Diyos ay “nagpadala” ng masasamang espiritu upang gambalain ang mga tao.

“Ngunit ang Espiritu ng Panginoon ay lumisan kay Saul, at isang masamang espiritu mula sa Panginoon ang gumambala sa kanya.” (1 Samuel 16:14) (KJV)

Nakikipag-usap ba ang Diyos sa mga demonyo at nakikipagtulungan sa kanila upang pahirapan ang tao? Tungkol sa Diyos na umano'y nagsugo ng masasamang espiritu kay Saul at ang umano'y Siya ring nag-udyok kay David na magsagawa ng senso sa Israel ("bilangin ang Israel"), ito ang sinasabi ng SDA Bible Commentary:

"Minsan ay inilalarawan ng Banal na Kasulatan ang Diyos na gumagawa ng isang bagay na sa katotohanan ay hindi Niya tuwirang pinipigilan." (SDA BC vol. 2, p531; on 1 Sam 16:14)

"Sa talatang tinutukoy, mayroon tayong isa na namang halimbawa kung saan iniuugnay sa Diyos ang paggawa ng isang bagay na sa katotohanan ay hindi Niya pinipigilan." (SDA BC vol. 2, p710; on 2 Sam 24:1)

Ngayon, ito ay isang prinsipyong lubhang naiiba sa tuwirang literal na pagbasa ng mga kilos ng Diyos na madalas gamitin ng marami. Sa kaisipan ng mga Hebreo, maaaring sabihing ang Diyos ang gumawa ng isang bagay na hindi Niya ito pinipigilan. Kaya sa kaso ng pagbibilang sa Israel, si Satanas ang siyang nang-udyok kay David, at dahil hindi ito pinigilan ng Diyos, sinabi ng Bibliya na ang Diyos ang nag-udyok kay David. *Ito ngayon ang nagbubukas ng katanungan... paano natin malalaman kung kailan ang Diyos ay tuwirang kumikilos, at kung kailan Niya lamang pinahihintulutan?*

Pansinin ang isa pang talata. Si Shimei, anak ni Saul, ay nananabik at nang-iinsulto kay David dahil sa pagkawala ng kaharian sa kamay ni Absalom. Nais ng isang sundalo ni David na patayin siya dahil dito. Ngunit sinabi ni David ang sumusunod:

"At sinabi ng hari [David]... hayaang siya'y masumpa, sapagkat sinabi sa kanya ng PANGINOON, 'Sumpain si David.' Sino ba ang magsasabi, 'Bakit mo ginawa ito?'" (2 Samuel 16:10) (KJV)

Sinabihan ba ng PANGINOON si Shimei na sumpain si David? Totoo ba iyon? Kapag sinusumpa ng mga tao ang ating mundo, ito ba ay dahil sinabi iyon sa kanila ng Diyos? Ano ang ibig sabihin ni David? Ganito ito ipinaliwanag ng kilalang komentador na si Adam Clarke:

"Walang sinuman ang maaaring ipalagay na iniutos ng Diyos sa isang tao na sumpain ang iba, lalo na na iniutos Niya sa isang

halimaw na gaya ni Shimei na sumpain ang isang taong gaya ni David; subalit ito ay isang kakaibang katangian ng wikang Hebreo, na hindi palaging nagtatangi sa pagitan ng *pahintulot* at *utos*. Madalas na iniuugnay ng Kasulatan sa Diyos ang mga bagay na Siya lamang ang *pumapayag* na mangyari; o ang mga bagay na sa takbo ng Kanyang probidensya ay hindi Niya *pinipigilan*. Gayunpaman, itinuturing ni David ang lahat ng ito bilang pinahihintulutan ng Diyos para sa kanyang parusa at pagpapakumbaba” (Adam Clarke Commentary on 2 Samuel 16:10-11)

Bilang karagdagang halimbawa, tingnan ang mga talata na may kaugnayan sa pagkamatay ni Haring Saul: 1 Cronica 10:13,14 at 10:4

Tulad ng ating nakikita, madalas na kailangan ang mas maraming detalye upang tunay na maunawaan ang nangyayari sa kuwento. Sa mga halimbawang nabanggit, kung tayo’y kikilos lamang batay sa tuwirang literal na pagbasa na Diyos ang gumagawa nito, makakakuha tayo ng maling impresyon.

“Kapag sinasabing pinatatigas ng Diyos ang puso ng tao—upang isuko sila sa isang mapanirang pag-iisip,—upang ipadala sa kanila ang matitinding panlilinlang, na dapat paniwalaan nila na ang Diyos ay kumikilos nang mali—ibig sabihin, *kumikilos laban sa Kanyang pagkatao*—ito ay napakalayo sa ibig ipakahulugan ng isang epektibong kilos ng Makapangyarihang Diyos. Na ang lahat ng mga pandiwang iyon,—patatagin, paliparin, isuko, ipadala ang panlilinlang, linlangin, at iba pa,—ay sa karaniwang Hebreong estilo ay naglalarawan lamang ng pahintulot, kahit na aktibo ang tunog, ay walang pinagtatalunang kabuluhan.” (Thomas Pierce, I, p23-24 edition of 1658 as quoted in Jackson, The Providence of God, p401)

Ngunit narito ang pinakapuso ng usapin. Kung ang Bibliya ay isinulat na ipinapakita ang Diyos na gumagawa ng mga kilos gamit ang mga pandiwang aktibo, subalit maaari itong mangahulugang pahintulot lamang, paano natin malalaman kung ang Diyos ba ay direktang kumikilos o sa pamamagitan ng pahintulot? Paano natin malalaman kapag pareho ang paraan ng pagkakasulat? Isang paraan lamang ang mayroon—kung ang direktang paggawa nito ay *lalabag sa Kanyang karakter*.

Hindi bahagi ng karakter ng Diyos, at hindi rin ng Kanyang sistema, ang mag-utos sa masasamang espiritu na pahirapan ang tao. Kaya't ang pahayag na, "Ipinadala ng Diyos ang isang masamang espiritu upang gambalain si Saul" ay nangangahulugang pinahintulutan ng Diyos ang isang masamang espiritu na gambalain si Saul, sapagkat itinulak ni Saul ang Espiritu ng Diyos at samakatuwid ay hindi siya pinrotektahan ng Diyos laban sa masasamang espiritu.

Kaya't upang tunay na maunawaan ang salita ng Diyos, kinakailangang malaman natin kung sino ang Diyos. At ang pagkilala sa Diyos ay nangangailangan ng pagkilala sa Kanyang Anak, at sa pamamagitan ng mga aral ni Kristo, pagsama-samahin ang mga piraso ng palaisipan nang paissa-isa. Ang karakter ng Diyos ay, dahil sa ating makasariling galit, palaging likas na naiintindihan nang mali ng tao. Dapat tayong mag-ingat sa pag-aakala na nauunawaan natin kung paano at bakit kumikilos ang Diyos. Dapat tayong maging matiisin, mapagpakumbaba, at sistematikong hanapin ang lahat ng kaugnay na impormasyon tungkol sa isang paksa.

Upang maunawaan ang malalaking pangyayari tulad ng Baha, hindi ba't nararapat na tingnan muna natin kung may iba pang bahagi sa Bibliya na nagpapalawak o nagbibigay ng dagdag na paliwanag tungkol sa pangyayaring ito? Narito ang isang halimbawa:

“Napansin mo ba ang sinaunang landas na dinaanan ng masasamang tao? Ang mga ito’y pinuksa bago ang takdang panahon, at ang kanilang pundasyon ay nalunod sa baha: na nagsabi sa Diyos, Umalis Ka sa amin: at ano ang magagawa ng Makapangyarihan para sa kanila?” Job 22:15-17. (KJV)

Ang talatang ito ay nagbibigay ng ibang dimensyon sa pangyayari. Hindi lamang ito tungkol sa galit ng Diyos at agad na pagpaparusa. Ngayon, ipinapakita na ang Diyos ay naitulak at nirerespeto ang malayang kalooban ng tao—isang lubos na naiibang impresyon kumpara sa karamihan ng makukuha lamang sa pagbabasa ng Genesis 6.

Ito ang ibig sabihin ng pag-aaral sa Karakter ng Diyos. Hindi ito pag-atake sa Kasulatan. Layunin nito na higit na maunawaan at makilala ang Diyos, na ayon kay Hesus sa Juan 17, ang susi sa buhay na walang hanggan. Hindi madaling paksa ito, dahil bawat kuwento sa Bibliya ay kailangang

maunawaan sa liwanag ng kung paano kumikilos ang Diyos, kung paano iniisip ng mga tao na kumikilos ang Diyos, ang kanilang kultural na pananaw hinggil sa katarungan at awa, ang kapaligiran na kinaroroonan nila, gaano karaming liwanag ang kanilang natamo, at iba pa. Kaya't ang simpleng pagsasabing pinahihintulutan ng Diyos si Satanas na gumawa ng isang bagay ay hindi palaging tama.

Ipinapakita namin ang iba't ibang prinsipyo sa iba't ibang aklat. *Dominion of the Earth, God's Strange Act, Natural Justice and Atonement, Smiting Angels.* Inirerekomenda namin ang mga ito para sa mas detalyadong paliwanag. Makukuha ang mga aklat na ito sa [Maranathamedia.com](http://Maranathamedia.com)

Dito namin isinama ang mga mahahalagang pahayag na dapat isaalang-alang bago tayo magpasya kung marahas o hindi ang Diyos. Madalas, kapag ibinabahagi namin ang mga tekstong ito, sinasabi ng tagasuporta ng karaniwang pananaw ng “tuwirang pagbasa” na hindi nito pinapawalang-bisa ang kanilang teksto. Sinasabi nila na ipinapakita lamang natin ang isang panig ng larawan, at bakit hindi natin ipakita ang iba pang mga teksto?

Ang dahilan kung bakit hindi namin ipinakita ang mga teksto kung saan nagmumula ang mga paghuhukom ng Diyos ay dahil hindi maikakaila na nagaganap ang mga paghuhukom ng Diyos. Sinisikap naming ipakita ang mga teksto na nagbibigay ng mas malinaw na paliwanag kung paano gumagana ang mga paghuhukom na ito, na kadalasang nakakaligtaan. Iniiwan namin sa mambabasa ang pag-iisip kung paano pagtutugmain ang mga tekstong ito sa mga teksto na hindi kasama. Tinawag tayo ng Diyos na makipag-usap at mangatwiran kasama Niya (Isaias 1:18), kaya gawin natin ito.

At paano natin malalaman na narating na natin ang katotohanan tungkol sa karakter ng Diyos, o sa anumang doktrina man? Dito nagiging mahalaga ang isang sistematikong paraan ng pag-aaral ng Bibliya.

At *ako'y* inyong hahanapin, at inyong matatagpuan, kapag kayo'y humanap sa akin nang buong puso ninyo. Jeremias 29:13 (KJV)

Binigyan tayo ng kakayahan sa isang pamamaraan na makakatulong sa atin upang lutasin ang mga tila salungat na pahayag. Hindi matatawaran

ang kahalagahan ng pamamaraang ito—ito ang susi upang marating ang katotohanan, sa pamamagitan ng pagsasaayos ng mga talata sa kanilang tamang konteksto nang hindi inaalis ang anumang bahagi.

## Mga Alituntunin ni Miller pinaiikli at pinagtibay ng Espiritu ng Propesiya

Ang mga abala sa pagpapahayag ng mensahe ng ikatlong anghel ay nagsasaliksik sa Banal na Kasulatan gamit ang parehong pamamaraan na pinagtibay ni Amang Miller. Sa munting aklat na pinamagatang “Views of the Prophecies and Prophetic Chronology,” ibinibigay ni Amang Miller ang mga sumusunod na simpleng ngunit matalino at mahalagang alituntunin para sa pag-aaral at interpretasyon ng Bibliya: “1. Ang bawat salita ay dapat magkaroon ng tamang kaugnayan sa paksa na inilahad sa Bibliya; 2. Ang lahat ng Kasulatan ay mahalaga, at maaaring maunawaan sa pamamagitan ng masigasig na pagsasanay at pag-aaral; 3. Walang anumang ipinahayag sa Kasulatan ang maaaring o mananatiling nakatago sa mga humihingi nang may pananampalataya, nang hindi nag-aalinlangan; 4. Upang maunawaan ang doktrina, pagsamahin ang lahat ng mga kasulatan tungkol sa paksang nais mong malaman, at hayaang magkaroon ng tamang epekto ang bawat salita; at kung maaari mong buuin ang iyong teorya nang walang salungatan, hindi ka magkakamali; 5. Ang Kasulatan mismo ang dapat maging tagapaliwanag nito, sapagkat ito ay may sariling tuntunin. Kung ako’y aasa sa isang guro upang ipaliwanag sa akin, at siya ay huhula sa kahulugan nito, o nanaisin na ito’y ganito dahil sa kanyang sekta o paniniwala, o upang ituring na matalino, kung gayon ang kanyang hula, hangarin, paniniwala, o karunungan ang magiging aking tuntunin, at hindi ang Bibliya. Ang nasa itaas ay bahagi lamang ng mga alituntuning ito; at sa ating pag-aaral ng Bibliya, magiging mabuti para sa atin na sundin ang mga prinsipyong ipinapahayag. (RH November 25, 1884)

Para sa kumpletong listahan ng Mga Alituntunin ni Miller, tingnan ang sumusunod na artikulo: Miller’s Rules of Bible Interpretation. Ang parehong mga alituntunin ay maaaring ilapat kapag pinag-aaralan ang mga sinulat ni Ellen White:

“Ang mga Testimonya mismo ang magiging susi na magpapaliwanag sa mga mensaheng ibinigay, gaya ng pagpapaliwanag sa Kasulatan sa pamamagitan ng Kasulatan. Marami ang magbabasa nang may sigasig sa mga mensaheng nagtutuwid ng mali, upang kanilang malaman kung ano ang maaari nilang gawin upang maligtas.” (ISM 42)

Ang ilan ay tatanggap lamang sa pananaw na nagpapahintulot sa kilos ng Diyos kung tahasang sinasabi ito ni Ellen White. Nagbibigay nga si Ellen White ng mga pahiwatig, gaya ng ating makikita, ngunit dapat nating tandaan na ang mga nangunguna mismo ang kailangang magsaliksik sa isang paksa bago ibigay kay Ellen White ang kaliwanagan. Dapat din nating asahan na tayo mismo ang magbubuo ng ilang bahagi, at hindi umasa sa kanila para sa ganap na pagpapaliwanag.

Para sa mas malalim na pag-unawa sa Mga Alituntunin ni Miller at kung paano ito ilapat, tingnan ang *How Do You Read* ni Daniel Bernhardt, na makukuha sa [fatheroflove.info](http://fatheroflove.info)

Ang layunin ng ating pag-aaral ay ilahad sa unahan ang mga tuwirang pahayag mula sa Bibliya at Espiritu ng Propesiya upang mapag-isa at mapag-ayos ang lahat ng nagpapahiwatig ng karahasan, kamatayan, at pagkawasak na direktang iniuugnay sa Diyos.

## Ang Pinagmulan ng Kamatayan

Si Satanas ang pinagmulan ng pagpatay, pagkawasak, at kamatayan. Siya ang maninira. Ang Diyos ang manggagamot, tagapagpanumbalik, at nagbibigay-buhay.

Kayo’y mula sa *inyong* ama na si Satanas, at ang mga pagnanasa ng inyong ama ay gagawin ninyo. Siya’y isang mamamatay-tao mula pa sa simula..... Juan 8:44 (KJV)

Ang Diyos ay para sa atin na Diyos ng pagliligtas; At sa Jehovah ang Panginoon ay kabilang ang kaligtasan mula sa kamatayan. Awit 68:20 (ASV)

“Sapagkat tiyak na mamamatay tayo at magiging tulad ng tubig na naiwang tumulo sa lupa, na hindi na muling mapag-iisa.

Gayunpaman, hindi kinukuha ng Diyos ang buhay; sa halip, Kanya itong pinagmumuni-munihan, upang ang Kanyang pinalayas ay hindi tuluyang mapalayas sa Kanya.” 2 Samuel 14:14 NKJV

Sapagkat ang mga anak ay nakibahagi sa laman at dugo, Siya mismo ay nakibahagi rin dito, upang sa pamamagitan ng kamatayan ay mapuksa Niya ang siyang may kapangyarihan sa kamatayan, iyon ay, si Satanas... Heb 2:14 NKJV

Sapagkat ang Diyos ay hindi lumikha ng kamatayan: at wala rin Siyang kasiyahan sa pagkawasak ng mga nabubuhay. Sapagkat Kanyang nilikha ang lahat ng bagay upang sila ay mabuhay: at ang mga henerasyon ng mundo ay malusog; at walang lason ng pagkawasak sa kanila, ni kaharian ng kamatayan sa lupa. Karunungan ni Solomon 1:13-14

Noong panahon ni Isaias, ang espirituwal na pagkaunawa ng sangkatauhan ay madilim dahil sa maling pagkaunawa sa Diyos. Matagal nang sinikap ni Satanas na akayin ang tao na ituring ang kanilang Manlilikha bilang sanhi ng kasalanan, pagdurusa, at kamatayan. Ang mga nahulog sa kanyang panlilinlang ay inakala na ang Diyos ay mahigpit at mapanuri. Tiningnan nila Siya na nagmamasid upang hatulan at kondenahin, at ayaw tanggapin ang makasalanan hangga’t may legal na dahilan upang hindi siya tulungan. Ang kautusan ng pag-ibig na siyang naghahari sa langit ay maling inilahad ng dakilang manlilinlang bilang isang hadlang sa kaligayahan ng tao, isang mabigat na pamatok na dapat silang maging masaya na makaalpas. Ipinahayag niya na ang mga alituntunin nito ay hindi masusunod at ang mga parusa sa paglabag ay ipinapataw nang pabigla-bigla. PK 311.1

Ipinapakita ni Satanas ang kautusan ng pag-ibig ng Diyos bilang isang kautusan ng makasariling hangarin. Ipinahayag niya na imposible para sa atin na sundin ang mga alituntunin nito. Ang pagbagsak ng ating mga unang magulang, kasama ang lahat ng kapighatian na dulot nito, ay iniuugnay niya sa Maylalang, na nag-uudyok sa tao na ituring ang Diyos bilang may-akda ng kasalanan, pagdurusa, at kamatayan. DA 24.2

Si Satanas ang may-akda ng kamatayan. Ano ang ginawa ni Kristo matapos Niyang ilagay si Satanas sa ilalim ng kapangyarihan ng

kamatayan? Ang huling mga salita ni Kristo habang Siya’y namamatay sa krus ay, “Tapos na” (Juan 19:30). Nakita ng diyablo na siya ay natalo. Sa pamamagitan ng Kanyang kamatayan, natupad ni Kristo ang kamatayan ni Satanas at inilantad ang imortalidad. FW 73.4

Pinatay ni Herodes at ng masasamang awtoridad ang Matuwid, ngunit si Kristo ay hindi kailanman pumatay ng sinuman, at maaari nating iugnay ang espiritu ng pag-uusig—dahil nais ng tao ang kalayaan ng budhi—sa pinagmulan nito—si Satanas. 4LtMs, Ms 62, 1886, par. 64

Kung ang ating Ama ay hindi pinagmulan o may-akda ng kamatayan, hindi lohikal na paniwalaan na Siya ay bababa sa antas ng mga taktika ni Satanas, na isang mamamatay-tao mula pa sa simula. Ang Kanyang Anak ba ang ganap na pagpapahayag ng Kanyang karakter? Kung gayon, ang pahayag na si Hesus ay hindi kailanman pumatay ng sinuman ay nangangahulugang ganoon din tungkol sa Kanyang Ama, sapagkat sinabi ni Kristo kay Felipe, Kung nakita ninyo ako, nakita ninyo ang Ama. Titingnan natin ito nang mas malalim mula sa Bibliya at Espiritu ng Propesiya sa susunod na bahagi ng aklat na ito.

## Sino ang Anghel na Mangwawasak?

Kung paano nakikisalamuha ang mga anghel sa ating mundo ay isang tanong na pag-iisipan ng mga matuwid magpakailanman. Ang isyu kung ano mismo ang ginagawa ng mga anghel upang isakatuparan ang mga paghuhukom ay isa sa mga pinakamahirap na paksa sa pag-aaral ng Karakter ng Diyos. Nangangailangan ito ng malalim na pag-aaral sa mga salita tulad ng kung paano “ipinataw” ng Diyos sa kanila ang kanilang kasamaan, kung ano mismo ang nangyayari kapag ang mga anghel ay “sumuntok” (minsan kamatayan, minsan pagtakas, minsan paggising), ano ang ibig sabihin ng “puwang” na binuksan sa “bakod” ng proteksyon, at iba pa. Nagtipon lamang kami ng mga sipi kasama ang maikling paliwanag para sa layunin ng sanggunian.

At sila ay may hari na namumuno sa kanila, na siyang anghel ng walang-hanggang hukay, na ang pangalan sa wikang Hebreo ay

Abadon, ngunit sa wikang Griyego ay Apollyon. (Pahayag 9:11)  
[Ang Apollyon at Abadon ay nangangahulugang “ang maninira”]

Huwag din nating tuksuhin si Kristo, gaya ng ginawa ng ilan sa kanila, at sila’y nilipol ng mga ahas. [10] Huwag din kayong magbulung-bulungan, gaya ng ilan sa kanila na nagbulung-bulungan, at sila’y nilipol ng maninira. 1 Corinto 10:9-10 [Ang kahulugan ng salitang Griyego para sa *maninira* ay makamandag na ahas]

Ang sakit, pagdurusa, at kamatayan ay gawa ng isang kapangyarihang laban sa Diyos. Si Satanas ang maninira; ang Diyos ang tagapagpanumbalik. CH 168.2

Ananias at Safira: Dinalaw Sila ng Diyos at Pinuksa ng Maninira.

Lubhang tiwali ang tao kaya’t ang mga batas ay ginawa upang ang pananagutan ay bumagsak sa kanyang sariling ulo. May mga taong hindi natatakot magsinungaling sa kanilang kapwa; ngunit sila’y naturuan, at ang pumipigil na Espiritu ng Diyos ay nagpaunawa sa kanila, na nakakatakot na bagay ang magsinungaling laban sa Diyos. Ang kaso nina Ananias at Safira, ang kanyang asawa, ay ibinigay bilang halimbawa. Ang usapin ay iniaangat mula sa tao patungo sa Diyos, upang kung ang isa’y magbigay ng maling patotoo, hindi ito laban sa tao kundi laban sa dakilang Diyos, na siyang bumabasa ng puso at nakaaalam ng ganap na katotohanan sa bawat kalagayan. Itinuturing ng ating mga batas na mabigat na kasalanan ang sumumpa nang mali. Madalas nang dinalaw ng Diyos ng hatol ang mga sinungaling sa panunumpa, at maging habang ang panunumpa’y nasa kanilang mga labi, sila’y pinupuksa ng anghel na maninira. Ito’y upang magsilbing patotoo sa mga gumagawa ng kasamaan. 1T 202.2

Ginagamit ni Satanas ang mga lalaki at babae bilang mga kasangkapan upang tuksuhin sa kasalanan at gawin itong kaakit-akit. Ang mga kasangkapang ito ay kanya mismong sinasanay nang tapat upang maitanghal ang kasalanan sa paraang nakubli, upang mas mabisang wasakin ang mga kaluluwa at agawin kay Kristo ang kaluwalhatian na nararapat sa Kanya. Si Satanas ang dakilang kaaway ng Diyos at ng tao. Ipinakikilala niya ang kanyang sarili, sa pamamagitan ng kanyang mga

kasangkapan, bilang mga anghel ng liwanag. Sa Banal na Kasulatan siya ay tinatawag na maninira, tagapagsumbong laban sa mga kapatid, manlilinlang, sinungaling, mananakit, at mamamatay-tao. Marami ang nasa kanyang ilalim na paglilingkod, ngunit pinakamatagumpay siya kapag nagagamit niya ang mga nagpapanggap na Kristiyano para sa kanyang gawaing sataniko. 5T 137.4

### Sino ang Pumaslang sa mga Unang Anak sa Egipto?

Narito ang isa pang halimbawa ng paghatol ng Diyos na ipinahayag—sa pagkakataong ito laban sa Egipto— paparating ang paglipol, ngunit kung ang mga tao ay handang tanggapin ang pag-iingat ng Diyos, sila ay Kanyang poprotektahan.

[12] Sapagkat daraan ako sa lupain ng Egipto ngayong gabi, at aking pupuksain ang lahat ng panganay sa lupain ng Egipto, maging tao o hayop; at laban sa lahat ng diyos ng Egipto ay magpapatupad ako ng paghatol: Ako ang Panginoon... [23] Sapagkat daraan ang Panginoon upang lipulin ang mga Egipcio; at kapag nakita Niya ang dugo sa hamba at sa dalawang haligi ng pinto, lalampasan ng Panginoon ang pintuang iyon, at hindi Niya pahihintulutan ang mangwawasak na pumasok sa inyong mga bahay upang pumatay. Exodo 12:12,23

Bago patayin ang mga panganay sa Egipto, iniutos ng Panginoon sa mga Israelita na tipunin ang kanilang mga anak sa loob ng kanilang mga tahanan, at pahiran ng dugo ang hamba at ang dalawang haligi ng kanilang mga pintuan, sa gayon kapag dumaan ang anghel na mamumuksa sa lupain, makikilala niya ang mga bahay na may tanda bilang mga tahanan ng mga tagasunod ni Kristo, at lalampasan niya ang mga ito. 2SAT 199.1

Sa panahon natin ngayon, kailangan nating tipunin ang ating mga anak sa ating piling kung nais nating iligtas sila mula sa mapanirang kapangyarihan ng masama. Ang tunggalian sa pagitan ni Kristo at ni Satanas ay lalo pang titindi hanggang sa katapusan ng kasaysayan ng mundong ito. Tayo ay dapat magkaroon ng pananampalataya sa dugo ni Kristo upang makatawid nang ligtas sa mga mapanganib na panahong malapit nang dumating. 2SAT 199.2

Si Hesus ay kumakatok; bubuksan mo ba ang pintuan para sa Kanya? Hahayaan mo bang mapilit Siyang isulat sa haligi ng pintuan, sa halip na ang Kanyang dugo na lumilinis sa lahat ng kasalanan, ang hatol na mag-iiwan sa iyo sa kapangyarihan ng mga anghel na mamumuksa? “Nakipag-isa siya sa kanyang mga diyus-diyosan.” Mga anghel na tagapagbantay, “hayaan ninyo siya.” 7LtMs, Lt 30a, 1892, par. 29

Ang salaysay sa itaas ay malinaw na nagpapakita ng konsepto ng pahintulot na kalooban ng Diyos. Sa parehong kabanata ng Kasulatan, binanggit ang Diyos na Siyang tuwirang may pananagutan sa pagpuksa sa mga Egipcio (Exodo 12:12); at sa talatang 23 naman ay makikita natin na Kanyang pinahintulutan o iginawad ang kapahintulutan sa Tagapuksa upang puksain ang lahat ng hindi nasasaklaw ng Kanyang proteksyon.

Narito ang isa pang halimbawa kung saan ipinakikita ng Diyos na ang Kanyang kamay ang itinuturing na gumaganap ng gawaing iyon kapag Kanyang inaalís ang bakod ng Kanyang proteksiyon:

At sumagot si Satanas sa Panginoon at nagsabi, “Si Job ba’y natatakot sa Diyos nang walang dahilan? Hindi ba’t Ikaw ang gumawa ng bakod na nag-iingat sa kanya, sa kanyang sambahayan, at sa lahat ng kanyang pag-aari sa bawat panig? Iyong pinagpala ang gawa ng kanyang mga kamay, at ang kanyang kayamanan ay dumami sa lupain. Ngunit kung iuunat Mo ngayon ang Iyong kamay at gagalawin ang lahat ng kanyang tinataglay, susumpain Ka niya nang harap-harapan.”

At sinabi ng Panginoon kay Satanas, “Narito, ang lahat ng tinataglay niya ay nasa ilalim ng iyong kapangyarihan; ngunit huwag mong iuunat ang iyong kamay laban sa kanya mismo. Kaya’t si Satanas ay umalis mula sa harapan ng Panginoon.” Job 1:9-12

Nakikita ni Satanas ang mga makasalanan bilang kaniyang mga nasasakupan, at ipatutupad niya ang hatol sa kanila ayon sa kaniyang sariling pamantayan, na inakala niyang higit na mabuti kaysa sa pamantayan ng Diyos. Tatalakayin pa natin ito sa mga susunod na bahagi.

Paano naman ang mabubuting mga anghel? Ano ang kanilang tungkulin?

Ang mga anghel ay hindi dumarating sa lupa upang magparusa at manira, upang mamuno at humingi ng pagpupugay, kundi sila ay mga sugo ng awa na nakikipag-ugnayan sa Kapitan ng hukbo ng Panginoon, at nakikipagtulungan sa mga lingkod ng Diyos na isinugo upang hanapin at iligtas ang nawawalang mga tupa. Ang mga anghel ay iniuutosang magtayo ng kanilang kampo sa palibot ng mga may takot at pagmamahal sa Diyos. ST November 20, 1893, par. 3

Ang mga anghel ay isinugo mula sa hukuman ng langit, hindi upang manira, kundi upang magbantay at mag-ingat sa mga kaluluwang nanganganib, upang iligtas ang mga naligaw, at ibalik ang mga nalalayo sa kawan. Sinabi ni Kristo: “Hindi ako naparito upang hatulan, kundi upang magligtas.” RH May 10, 1906, par. 15

## Pinahihintulutan ba ng Diyos ang Karahasan at Pakikidigma?

At nang dumating ang panahon na siya’y dapat tanggapin sa itaas, buong paninindigan niyang itinakda ang kanyang mukha upang pumunta sa Jerusalem, at nagpadala siya ng mga sugo sa unahan niya: at sila’y naglakad at pumasok sa isang nayon ng mga Samaritano upang siya’y ipaghanda. Ngunit hindi nila siya tinanggap, sapagkat nahayag sa kanyang mukha na siya’y patungo sa Jerusalem. Nang makita *ito* ng kanyang mga alagad na sina Santiago at Juan, kanilang sinabi, Panginoon, ibig mo ba na kami’y mag-utos na bumaba ang apoy mula sa langit at tupukin sila, gaya ng ginawa ni Elias? Ngunit siya’y lumingon at sinaway sila, at sinabi, Hindi ninyo nalalaman kung anong uri ng espiritu ang nasa inyo. Sapagkat ang Anak ng Tao ay hindi naparito upang wasakin ang buhay ng mga tao, kundi upang iligtas *sila*. Lucas 9:51-56

Mahalaga ang tugon ni Hesus dito. Ipinapahayag Niya na kapag iniisip ng mga tao na tumawag ng mga kapahamakan o kalamidad laban sa kanilang kapwa bilang mga gawa ng Diyos, iyon ay espiritu ni Satanas.

At ang mga kawal naman ay nagtanong din sa kanya [Juan Bautista], na nagsasabi, at kami, ano ang aming gagawin? At sinabi niya sa kanila, huwag kayong gumawa ng karahasan sa sinuman, ni

magsakdal ng mali laban kaninuman; at kayo'y masiyahan sa inyong mga sahod. Lucas 3:14

At sinabi ni Hesus sa kanya, 'Ibalik mo muli ang iyong tabak sa lalagyan nito; sapagkat ang lahat ng gumagamit ng tabak ay sa tabak din mamamatay.' Mat 26:52

Kung pinahihintulutan ng Diyos ang karahasan, bakit Niya tinanggihan si David na magtayo ng templo?

Ngunit sinabi ng Diyos sa akin, hindi ikaw ang magtatayo ng bahay para sa aking pangalan, sapagkat ikaw ay naging lalaking mandirigma at nakadanak ng dugo. 1 Cron 28:3

Nararapat bang sakupin ng mga Hebreo ang lupain ng Canaan sa pamamagitan ng pakikidigma?

At magpapadala ako ng mga putakti sa unahan mo, na siyang magpapaalis sa mga Heveo, Cananeo, at Heteo mula sa iyong harapan. Exodo 23:28 KJV

At nagsugo ako ng mga putakti sa unahan ninyo, at pinalayas nila mula sa inyo ang dalawang hari ng mga Amoreo; ngunit hindi sa pamamagitan ng inyong tabak, ni ng inyong pana. Josue 24:12 KJV

Masyadong nagmadali si Moises sa pagpatay sa Egipcio. Inakala niya na nauunawaan ng bayan ng Israel na siya ay itinaas ng Diyos sa pamamagitan ng Kaniyang natatanging pagkalinga upang iligtas sila. Ngunit hindi nilayon ng Diyos na iligtas ang mga anak ng Israel sa pamamagitan ng digmaan, gaya ng inaakala ni Moises; kundi sa pamamagitan ng Kaniyang sariling makapangyarihang kamay, upang ang kaluwalhatian ay maitalaga sa Kanya lamang. 3SG 186.1

Lubha silang nabulag dahil sa kanilang pagsuway. Kailanman ay hindi iniutos ng Panginoon sa kanila na "umakyat at makipaglaban." Hindi kalooban ng Diyos na ang lupain ay kanilang makamtan sa pamamagitan ng digmaan, kundi sa pamamagitan ng mahigpit na pagsunod sa Kaniyang mga utos. PP 392.3

## Gumagamit ba ng Puwersa ang Diyos?

Kung ang Diyos ay nagbibigay sa atin ng kalayaan na tanggapin o tanggihan Siya at hindi tayo pinipilit na sambahin Siya, gagamitan ba Niya ng dahas upang puksain ang masasama sa alinmang panahon ng kasaysayan?

Ang sanlibutan ay nabalot ng kadiliman dahil sa maling pagkakakilala sa Diyos. Upang mapawi ang madidilim na anino at maibalik ang daigdig sa Diyos, kailangang mawasak ang mapanlinlang na kapangyarihan ni Satan. Ngunit hindi ito maisasakatuparan sa pamamagitan ng dahas. Sapagkat ang paggamit ng dahas ay salungat sa mga alituntunin ng pamamahala ng Diyos; Ang ninanais Niya ay paglilingkod na nagmumula sa pag-ibig; at ang pag-ibig ay hindi maipag-uutos; ni makakamtan sa pamamagitan ng pamimilit o kapangyarihan. Tanging sa pamamagitan lamang ng pag-ibig nagigising ang pag-ibig. DA 22.1

Madali sanang napuksa ng Diyos si Satan at ang mga kakampi nito, gaya ng kasimpleng pagtapon ng isang maliit na bato sa lupa; ngunit hindi Niya ito ginawa. Ang paghihimagsik ay hindi dapat madaig sa pamamagitan ng dahas. Ang pamimilit na kapangyarihan ay matatagpuan lamang sa pamamahala ni Satan. Ang mga prinsipyo ng Panginoon ay hindi ganon. Ang Kaniyang kapangyarihan ay nakasalig sa kabutihan, awa, at pag-ibig; at ang pagpapahayag ng mga prinsipyong ito ang siyang paraan na dapat gamitin. Ang pamamahala ng Diyos ay moral, at ang katotohanan at pag-ibig ang dapat manaig na kapangyarihan. DA 759.1

## Ang Puwersa ay Sumasaklaw din sa Karahasan

Ang mga maling paglalarawan ni Satan laban sa pamahalaan ng Diyos, at ang kanyang pagtatanggol sa mga kumampi sa kanya, ay naging patuloy na paratang laban sa Diyos. Ang kanyang mga bulong at mga reklamo ay walang batayan; subalit hinayaan pa rin siya ng Diyos na ipamalas ang kanyang sariling paniniwala. Madali sanang napuksa ng Diyos si Satan at ang lahat ng kanyang mga kapanig, gaya ng kasimpleng pagpulot ng isang maliit na bato at pagtatapon nito sa lupa.

Ngunit kung ginawa Niya iyon, magkakaroon ng huwaran para sa paggamit ng dahas. Ang lahat ng pamimilit na kapangyarihan ay matatagpuan lamang sa pamamahala ni Satan. Ang mga prinsipyo ng Panginoon ay hindi ganon. Hindi Siya kikilos sa ganitong paraan. Hindi Niya ipahihintulot na magkaroon ng kahit bahagyang dahilan para ang isang tao ay magpakilalang parang Diyos sa kanyang kapwa, na wari baga'y may kalayaan siyang magdulot ng pasakit sa katawan o sa isipan ng iba. Ang prinsipyong ito ay ganap na likha ni Satan. RH September 7, 1897, par. 7

Ang dahas ang huling sandigan ng bawat huwad na relihiyon. ST May 6, 1897, par. 16

Dapat nating masusing pag-aralan ang bawat aral na ibinigay ni Kristo sa Kanyang buhay at pagtuturo. Siya ay hindi naninira; sa halip, pinabubuti Niya ang anumang Kanyang hinahawakan. {ISM 118}

Paano Pinalayas si Satan mula sa Langit? Sa pamamagitan ba ng Pisikal na Puwersa?

Ito ay isa pang kawili-wiling halimbawa kung paano nagbibigay ang dalawang talata sa Bibliya ng magkaibang pananaw tungkol sa nangyari:

Nagkaroon ng digmaan sa langit: si Miguel at ang kaniyang mga anghel ay nakipaglaban sa dragon; at nakipaglaban naman ang dragon at ang kaniyang mga anghel, ngunit hindi sila nagtagumpay; at hindi na nila natagpuan ang kanilang lugar sa langit. At itinaon ang malaking dragon, ang matandang ahas na tinatawag na Diyablo at Satan, na nanlililang sa buong sanlibutan: itinaon siya sa lupa, at kasama niya ay itinaon din ang kaniyang mga anghel. Pahayag 12:7-9

At lumitaw muli ang isa pang tanda sa langit: narito, isang malaking pulang apoy na dragon na may pitong ulo at sampung sungay, at may pitong korona sa kaniyang mga ulo. Hinila ng kaniyang buntot ang isang-katlo ng mga bituin sa langit at itinaon ang mga ito sa lupa. At nakatayo ang dragon sa harap ng babae na handa nang manganak, upang lamunin ang kaniyang Anak sa sandaling isilang. Pahayag 12:3-4 At ang mga anghel na hindi nagpanatili sa kanilang

unang katungkulan, kundi iniwan ang kanilang sariling tahanan, ay iningatan niya sa walang hanggang kadena sa kadiliman, para sa paghuhukom sa dakilang araw. Judas 1:6

Ang kahulugan ng Pahayag 12:7-9 ay ipinaliwanag sa Pahayag 12:3-4. Ang mga nahulog na anghel ay itinapon ng buntot ng dragon. Ito ay sumasagisag sa mga kasinungalingang ipinapahayag.

Ang nakatatanda at marangal, siya ang ulo; Ang propeta na nagtuturo ng kasinungalingan, siya ang buntot. Isa 9:15

Dahil sa mga kasinungalingang itinaturo niya, pinatalsik ni Satanas ang mga anghel mula sa kanilang sariling tahanan.

At nagkaroon ng araw na ang mga anak ng Diyos ay dumating upang magpakita sa harap ng Panginoon, at si Satanas ay naroroon din sa gitna nila. [7] At sinabi ng Panginoon kay Satanas, Saan ka nanggaling? At sumagot si Satanas sa Panginoon, Mula sa pag-ikot sa lupa at sa paglalakad-lakad dito. Job 1:6-7

Ang mga pahiwatig dito ay nagsasabi tungkol sa paraan ng kanyang unang pag-alis mula sa Langit. Kung si Satanas ay marahas na itinapon noong simula, gaya ng ating pinaniniwalaan, bakit siya pinayagan na makilahok sa mga payo sa Langit hanggang matapos ang krus, nang bumagsak siya mula sa langit gaya ng kidlat (Lucas 10:18)? Sa krus, napawi ang kanyang mga kaisipan sa isipan ng mga anghel at tumanggi silang makipagtagpo sa kanya muli. Walang karahasan ang ginamit ng Diyos o ng Kaniyang mga anghel sa alinmang pagkakataon.

## Ang Hatol ng Diyos

Ang mga talatang nabanggit at mga pahayag mula sa Espiritu ng Propesiya ay nagpapahiwatig na ang kamatayan ay hindi nagmula sa Diyos at na Siya ay hindi gumagamit ng pamimilit o anumang uri ng dahas—pati na ang pagsakit sa konsensya o nakamamatay na puwersa. Ibig sabihin, hindi Niya ginagamit ang mga taktika ni Satanas, kabilang ang pagpatay. Ito ay nagdadala sa atin sa lohikal na konklusyon na ang Diyos ay hindi marahas. Ngunit paano naman ang paghuhukom at pagkawasak ng masasama? Hindi ba ang Diyos ay humuhusga, humahatol, at sumisira? At paano

naman ang Kaniyang galit, paghihiganti, at poot na madalas na binabanggit sa Lumang Tipan?

Ang Panginoon ay nakikilala sa *pamamagitan* ng Kaniyang paghuhukom: ang masama ay nahuhuli sa gawa ng kaniyang sariling mga kamay. Higgaion. Selah. Awit 9:16

Ang iyong sariling kasamaan ang magwawasto sa iyo, at ang iyong pagtalikod ay magtutuwid sa iyo: kaya't alamin mo at tingnan na ito ay masama at mapait, na iniwan mo ang Panginoon mong Diyos, at na ang aking takot ay wala sa iyo, sabi ng Panginoon, Diyos ng mga hukbo. Jeremias 2:19

Ang katuwiran ng ganap na tao ang magtuturo ng kaniyang landas: ngunit ang masama ay mabubuwal dahil sa kaniyang sariling kasamaan. Kawikaan 11:5 KJV

Ako ang Panginoon na sumusuri sa puso, sinusubok ko ang mga isipan, upang bigyan ang bawat tao ayon sa kaniyang mga gawa at ayon sa bunga ng kaniyang mga kilos. Jeremias 17:10

Ipinakita sa akin na ang panahon ay malapit na kung kailan ang mga taong pinayuhan at pinagbawalan na ng Diyos, at binigyan ng dakilang liwanag ngunit hindi inamyendahan ang kanilang mga paraan at hindi sinunod ang liwanag, ay aalisin na ng Kaniyang makalangit na proteksyon na nag-ingat sa kanila mula sa malupit na kapangyarihan ni Satanas; tiyak na iiwan sila ng Panginoon sa kanilang sarili upang sundin ang paghuhusga at mga payo ng kanilang sariling karunungan; sila ay maiiwan lamang sa kanilang sarili, at ang proteksyon ng Diyos ay aagawin sa kanila, at hindi na sila mapoprotektahan mula sa mga gawain ni Satanas. Walang sinumang may hangganang pag-iisip at pang-unawa ang makakaisip ng kalingang ipinamalas ng Diyos sa pamamagitan ng Kaniyang mga anghel sa mga anak ng tao sa kanilang paglalakbay, sa kanilang sariling mga tahanan, sa kanilang pagkain at inumin. Saan man sila naroroon, nakatingin ang Kaniyang mata sa kanila. Pinananatili silang ligtas mula sa isang libong panganib, na lahat ay hindi nila nakikita. Nagtakda si Satanas ng mga bitag, ngunit ang Panginoon ay patuloy na kumikilos upang iligtas ang Kaniyang bayan mula rito. 14MR 2.3

Ngunit sa mga taong walang pang-unawa sa kabutihan at awa ng Diyos, sa mga tumatanggi sa Kaniyang mahabaging babala, sa mga tinatanggi ang Kaniyang mga payo upang maabot ang pinakamataas na pamantayan ng mga itinakda ng Bibliya, at sa mga nang-aapi sa Espiritu ng biyaya, aalisin ng Panginoon ang Kaniyang mapag-ingatang kapangyarihan. Ipinakita sa akin na si Satanas ay maglalagay ng bitag at pagkatapos ay sisirain, kung kaya niya, ang mga kaluluwang kaniyang tinukso. Ang Diyos ay magtitiis nang matagal, ngunit may hangganan ang Kaniyang awa, isang hangganan na nagmamarka sa Kaniyang awa at Kaniyang katarungan. 14MR 2.4

Ipinakita sa akin na ang mga paghuhukom ng Diyos ay hindi direktang darating mula sa Kaniyang sarili sa kanila, kundi sa ganitong paraan: Inilalagay nila ang kanilang sarili sa labas ng Kaniyang proteksyon. Pinapahayag Niya ang babala, itinatama, pinapagaitan, at itinaturo ang tanging landas ng kaligtasan; at kung ang mga naging paksa ng Kaniyang espesyal na pangangalaga ay susunod sa kanilang sariling landas nang hiwalay sa Espiritu ng Diyos, matapos ang paulit-ulit na babala, kung pipiliin nila ang kanilang sariling paraan, hindi Niya itatalaga ang Kaniyang mga anghel upang pigilan ang matitinding pag-atake ni Satanas sa kanila. 14MR 3.1

## Ang Kanyang Paghihiganti, Galit, at Puot

Kaya't ibinuhos ko sa kanila ang aking galit; sinunog ko sila sa apoy ng aking poot: ang kanilang sariling mga gawa ang aking binalik sa kanilang mga ulo, sabi ng Panginoon Diyos. Ezekiel 22:31

Pakinggan mo, O lupa: narito, dadalhin ko ang kasamaan sa bayang ito, ang bunga ng kanilang mga isip, sapagkat hindi nila pinakinggan ang aking mga salita, ni ang aking kautusan, kundi itinakwil nila ito. Jeremias 6:19

Ano kaya kung ang Diyos, na nagnanais ipakita ang Kaniyang poot at ipaalam ang Kaniyang kapangyarihan, ay nagtitiis nang may labis na pagtitiis sa mga sisidlang naghihikahos na nakalaan sa kapahamakan: Roma 9:22

Ibinuhos Niya sa kanila ang matinding bagsik ng Kaniyang galit, poot, at pagkagalit, at kahirapan, sa pamamagitan ng pagpapadala [pagpapahintulot] ng masasamang anghel sa kanila. Awit 78:49

## Isang Halimbawa ng Galit ng Diyos: Sino ang pumili ng unang Hari sa Israel?

Sa kuwentong ito ay nasasaksihan natin ang masalimuot na ugnayan sa pagitan ng ninanais ng Diyos at ng ninanais ng Kaniyang bayan.

Ngunit hindi ikinatuwa ni Samuel nang kanilang sabihin, ‘Bigyan mo kami ng isang hari upang humatol sa amin.’ At nanalangin si Samuel sa Panginoon. At sinabi ng Panginoon kay Samuel, ‘Pakinggan mo ang tinig ng bayan sa lahat ng kanilang sinasabi sa iyo: sapagkat hindi ikaw ang kanilang itinakwil, kundi ako, upang ako’y huwag maghari sa kanila... Kaya nga, pakinggan mo ang kanilang tinig: gayunman, mahigpit mong ipabatid sa kanila at ipakita ang paraan ng paghahari ng hari na maghahari sa kanila.’

Gayunman, tumanggi ang bayan na sumunod sa tinig ni Samuel; at kanilang sinabi, ‘Hindi, kundi magkakaroon kami ng isang hari na mamamahala sa amin; Upang kami man ay maging gaya ng lahat ng mga bansa; at ang aming hari ang humatol sa amin, at manguna sa amin, at makipaglaban para sa amin.’ At narinig ni Samuel ang lahat ng salita ng bayan, at isinalaysay niya ang mga iyon sa pandinig ng Panginoon. At sinabi ng Panginoon kay Samuel, ‘Pakinggan mo ang kanilang tinig, at bigyan mo sila ng isang hari.’ At sinabi ni Samuel sa mga lalaki ng Israel, ‘Umuwi na ang bawat isa sa inyo sa kani-kaniyang bayan.’ 1 Samuel 8:6-7,9,19-22 KJV

At sinabi ni Samuel sa buong bayan, ‘Nakikita ba ninyo ang pinili ng Panginoon, na walang gaya niya sa gitna ng buong bayan?’ At sumigaw ang buong bayan, na nagsasabi, ‘Panginoon iligtas ang hari.’ 1 Samuel 10:24

At nang makita ninyo na si Nahas na hari ng mga anak ng Ammon ay lumaban laban sa inyo, sinabi ninyo sa akin, ‘Hindi; kundi isang hari ang maghahari sa amin: gayong ang Panginoon ninyong Diyos ang inyong Hari.” 1 Sam 12:12

“Kaya ngayon, narito ang hari na inyong pinili *at* hinangad! at narito, naglagay ang Panginoon ng isang hari sa inyo.” 1 Sam 12:13

At sinabi ng buong bayan kay Samuel, “Idalangin mo ang iyong mga lingkod sa Panginoon mong Diyos, upang huwag mamatay: sapagkat nadagdagan pa namin ang lahat ng aming mga kasalanan ng kasamaan ito, ang humingi kami ng isang hari para sa amin.” 1 Sam 12:19

O Israel, pinahamak mo ang iyong sarili; ngunit nasa akin *ang* iyong saklolo. Ako ang magiging iyong Hari: saan pa *may iba* na makapagliligtas sa iyo sa lahat ng iyong mga bayan? At ang iyong mga hukom na iyong sinabi, Bigyan mo kami ng isang hari at mga prinsipe? Binigyan kita ng isang hari sa aking galit, at inalis ko *siya* sa aking poot. Oseas 11:9-11

Ang masalimuot na kaisipang ito ay ipinahayag din ni Hesus nang ipaliwanag Niya kung bakit ibinigay ng Diyos ang mga kautusan ukol sa diborsiyo: “Si Moises, dahil sa katigasan ng inyong mga puso, ay ipinahintulot kayong hiwalayan ang inyong mga asawa: ngunit buhat pa sa pasimula ay hindi gayon. Ang prinsipyong ito ay tinatawag nating akomodasyon, at tatalakayin pa ito nang mas malaliman sa aklat na ito: [Reaching Samson available at Maranathamedia.com](http://Maranathamedia.com)

## Ang Pag-urong ng Diyos ay Mapanganib para sa Atin

Ang tanging kaligtasan natin ay ang lubos na paninindigan sa panig ng Panginoon. Wala tayong anumang katiyakan kung magbibigay tayo ng puwang sa kaaway, sapagkat kung tayo ay masusumpungang nasa kanyang panig, mapapahamak tayo kasama ng mga masama sa mga salot na pahihintulutan ng Panginoon na likhain ni Satanas sa lupa laban sa tao at maging sa mga hayop. Ang kakila-kilabot na kapahamakan sa Johnstown at sa mga karatig-bayan ay dapat magdulot ng takot at panginiging, ngunit ako’y nangangamba na ang impresyong ito ay kaagad ding maglalaho. {Lt54-1889.22}

Ang Diyos ang siyang nag-iingat sa Kanyang mga nilalang at naglalagay ng bakod laban sa kapangyarihan ng maninira. Ngunit ang

sanlibutang Kristiyano ay nagpakita ng paghamak sa kautusan ni Jehova, kaya't gagawin ng Panginoon ang Kanyang ipinahayag—kanyang babawiin ang mga pagpapala mula sa lupa at aalisin ang Kanyang pagkalinga sa mga lumalaban sa Kanyang kautusan, sa Kanyang mga turo, at nagtutulak din sa iba na gumawa ng gayon. SI SATANAS ANG MAY KAPANGYARIHAN SA LAHAT NG HINDI NATATANGING PINAG-IINGATAN NG DIYOS. Siya ay magpapala at magpapaunlad sa ilan upang maisulong ang kanyang mga sariling layunin; at magdadala siya ng kapahamakan sa iba at ililigaw ang mga tao upang paniwalain silang ang Diyos ang siyang nagdudulot ng kanilang pagdurusa. GC 589.2

Ang mga Hudio ay sila ring gumawa ng kanilang sariling tanikala; sila mismo ang nagpuno ng saro ng paghihiganti para sa kanilang sarili. Sa lubos na pagkawasak na dumating sa kanila bilang isang bansa, at sa lahat ng kapighatiang sumunod sa kanilang pagkakakalat, kanila lamang inani ang bunga ng kanilang sariling mga gawa. Sabi ng propeta: “O Israel, ikaw ay nagdala ng kapahamakan sa iyong sarili;” “sapagkat ikaw ay nabuwal dahil sa iyong kasamaan.” Oseas 13:9; 14:1. Ang kanilang mga pagdurusa ay madalas na inihahayag na isang parusang tuwirang ipinataw sa kanila ng pasya ng Diyos. Sa ganitong paraan sinusubukan ng dakilang manlilinlang na ikubli ang kanyang sariling gawain. Sa matigas na pagtangga sa pag-ibig at awa ng Diyos, ang mga Hudio ay naging sanhi ng pag-alis ng Kanyang pagkalinga, at pinahintulutan si Satanas na pamahalaan sila ayon sa kanyang kalooban. Ang nakapangingilabot na kalupitang ipinakita sa pagkawasak ng Jerusalem ay isang malinaw na patunay ng mapaghiganting kapangyarihan ni Satanas laban sa mga nagpapasakop sa kanyang pamumuno. GC 35.3

Ang Espiritu ng Diyos, kapag paulit-ulit na tinatanggihan at nilalabanan, ay sa wakas ay inaalalis mula sa makasalanan, at sa gayon ay wala nang kapangyarihang makapigil sa masasamang pita ng kaluluwa, at wala nang proteksiyon laban sa poot at pagkapoot ni Satanas. Ang pagkawasak ng Jerusalem ay isang nakapanghihilakbot at napakaseryosong babala sa lahat ng nagwawalang-bahala sa mga handog ng banal na biyaya at sa mga pagsusumamo ng banal na awa. Kailanman ay hindi pa naibigay ang isang mas malinaw na patotoo sa

matinding pagkamuhi ng Diyos laban sa kasalanan, at sa tiyak na parusang darating sa mga salarin GC 36.1

Ngunit kapag ang mga tao ay lumampas na sa hangganan ng banal na pagtitiis, ang pagpipigil na iyon ay inaalis. Ang Diyos ay hindi kumikilos laban sa makasalanan bilang tagapagpatupad ng hatol sa kanilang pagsuway; sa halip, Kaniyang iniwan ang mga tumatanggi sa Kaniyang awa upang anihin ang kanilang itinanim. GC 36.1

Samakatuwid, ang poot, galit, at paghihiganti ng Diyos, kapag tunay na nauunawaan, ay hindi Niya pinipigilan ang tao na maranasan ang bunga ng kanilang sariling mga pagpili. Ang Diyos ay pag-ibig, at ang pag-ibig ay nagbibigay. At bagaman ninanais ng Diyos na maging ating kalasag at tagapagtanggol, ang tunay na pag-ibig ay nagbibigay ng kalayaan at pagpili kaya't hindi Siya maaaring maging tagapagtanggol na ating kailangan kung Siya ay ating itinatakwil. Maliit lamang ang ating pagkaunawa sa sakit na idinudulot nito sa puso ng ating Ama sa langit.

Ating nabasa sa ilang sipi sa itaas ang tungkol sa sandali kung kailan inaalis ng Diyos ang Kanyang proteksiyon. Ibig bang sabihin nito na ang Diyos ay tumitigil nang maging maawain?

## Ang Katapusan ng Awa ng Diyos

Siya ay laging maawain, at nagpapahiram; at ang kaniyang lahi ay pinagpala. Awit 37:26

Sapagkat ang Panginoon ay mabuti; ang Kaniyang awa ay walang hanggan; at ang Kaniyang katotohanan ay nananatili hanggang sa lahat ng salinlahi. Awit 100:5

Purihin ninyo ang Panginoon. O magpasalamat kayo sa Panginoon; sapagkat Siya ay mabuti: sapagkat ang Kaniyang awa ay magpakailanman. Awit 106:1

Ang huling talatang ito ay inulit halos sa parehong pananalita na may ilang magkakatulad na pag-uulit na nangyari ng walong beses sa apat na magkaibang mga Awit, at ang buong Awit 136 ay nagtatapos sa bawat talata ng “Ang Kaniyang awa ay magpakailanman.” Ang salitang

magpakailanman sa Hebreo ay olam na ang ibig sabihin ay “lagpas sa punto ng paglalaho,” na nangangahulugang wala itong inaasahang wakas.

Ang Diyos ay matiyagang nagtitiis sa paghihimagsik at pagtalikod ng Kaniyang mga nilalang. Kahit pa hamakin ang Kaniyang awa at tuyain at libakin ang Kaniyang pag-ibig, Kaniyang tinitii ang tao hanggang sa maubos ang lahat ng paraan upang akayin sila tungo sa pagsisi. Subalit may hangganan ang Kaniyang pagtitimpi. Sa mga nagpapatuloy hanggang wakas sa matigas na paghihimagsik, Kaniyang inaalís ang Kaniyang nag-iingat na pag-aaruga. Hindi na sila iingatan ng Kaniyang probidensya laban sa kapangyarihan ni Satanás. Sila’y nagkasala hanggang sa tuluyan nilang naubos ang kanilang araw ng biyaya. {RH September 17, 1901, par. 7}

Ang Diyos ay may talaan ng pakikitungo Niya sa mga bansa. Walang maya ang nahuhulog sa lupa na hindi Niya nalalaman. Yaong mga gumagawa ng kasamaan laban sa kanilang kapwa-tao, na nagsasabi, Paano malalaman ng Diyos? ay darating ang araw na sila’y tatawaging harapin ang matagal nang ipinagpalibang paghihiganti. Sa panahong ito, higit kaysa karaniwan ang paghamak na ipinakikita laban sa Diyos. Naabot na ng tao ang sukdulan ng kapalaluan at pagsuway na nagpapakita na halos mapuno na ang kanilang saro ng kasamaan. Marami ang halos lumampas na sa hangganan ng awa. Malapit nang ipakita ng Diyos na Siya nga ang buhay na Diyos. Sasabihin Niya sa mga anghel, “Huwag na ninyong hadlangan si Satanás sa kaniyang mga pagsisikap na manira. Hayaan ninyong ilabas niya ang kaniyang kasamaan laban sa mga anak ng pagsuway; sapagkat puno na ang saro ng kanilang kasamaan. Umangat sila mula sa isang antas ng kasamaan patungo sa iba pa, na araw-araw ay nadaragdagan ang kanilang kawalang-batas. Hindi Ko na hahadlangan ang maninira sa kaniyang paggawa ng kaniyang gawain.” {RH September 17, 1901, par. 8}

Ang panahong ito ay nasa ating harapan na. Ang Espiritu ng Diyos ay unti-unting inaalís mula sa lupa. Kapag ang anghel ng awa ay tiklupin na ang kaniyang mga pakpak at lumisan, gagawin ni Satanás ang mga masasamang gawa na matagal na niyang ninanasa. Sa unos at bagyo, sa digmaan at pagdanak ng dugo—dito siya nalulugod, at sa ganitong paraan niya tinatamo ang kaniyang pag-aani. At lubos na malililang ng

tao ng kaniyang pandaraya na kanilang ipahahayag na ang mga kalamidad na ito ay bunga ng paglapastangan sa unang araw ng sanlinggo. Mula sa mga pulpito ng mga tanyag na simbahan ay maririnig ang pahayag na ang mundo ay pinarurusahan sapagkat ang Linggo ay hindi pinararangalan ayon sa nararapat. At hindi mahirap para sa tao na paniwalaan ito. Sapagkat sila'y pinapatnubayan ng kaaway, at dahil dito ay umaabot sila sa mga pasyang lubos na mali. {RH September 17, 1901, par. 9}

Ang mga talata sa Bibliya na nabanggit sa itaas ay nagtuturo na ang kahabagan ng Diyos ay magpakailanman subalit ang mga sipi mula sa Espiritu ng Propesiya na binanggit sa itaas, kasama ng mga sumusunod na talata, ay tila nagpapahiwatig na ang kahabagan ng Diyos ay may hangganan lamang:

At siya'y muling naglihi at nanganak ng isang babae. At sinabi ng *Diyos* sa kaniya, Pangalanan mo siyang Lo-ruhamah: sapagkat hindi na Ako maaawa sa sambahayan ng Israel; kundi lubos Ko silang aalisin. Oseas 1:6

Narito, magsusugo Ako ng isang Anghel sa unahan mo, upang ingatan ka sa iyong daraanan, at dalhin ka sa dakong aking inihanda. 21 Magingat ka sa Kaniya at sundin mo ang Kaniyang tinig, huwag mo Siyang hamakin; sapagkat hindi Niya patatawarin ang iyong mga pagsalangsang; sapagkat ang Aking pangalan ay nasa Kaniya. Exodo 23:20,21

Magkakasalungat ba ang Bibliya at ang Espiritu ng Propesiya? Ang tinatawag na wakas ng awa ng Diyos ay hindi higit pa kundi ang Kaniyang mabigat at masakit na pagpapahintulot na tayo'y ipagkaloob sa mga kamay ng kaaway. Bakit? Sapagkat hindi Niya lalapastanganin ang ating kalayaang pumili. Ngunit madalas nating isipin na kung Siya'y tunay na mapagmahal, pipigilan Niya ang lahat ng paghihirap. Ah, gaano kaliit ang ating pagkaunawa sa di-nakikitang digmaan na patuloy na nagaganap at sa daya ng ating sariling mga puso.

Sa lahat ng kanilang kapighatian, Siya man ay nagdalamhati, at ang anghel ng Kaniyang presensya ang nagligtas sa kanila: sa Kaniyang

pag-ibig at habag ay tinubos Niya sila; Kaniyang pinasan at iningatan sila sa lahat ng mga araw noong una. Isa 63:9

## Ang Kautusan ay Salin ng Karakter ng Diyos

Ang hindi umiibig ay hindi kumikilala sa Diyos; sapagkat ang Diyos ay pag-ibig. 1 Juan 4:8

Ang pag-ibig ay hindi gumagawa ng masama laban sa kanyang kapwa; kaya't ang pag-ibig *ang* katuparan ng kautusan. Roma 13:10

Narito, pinanabikan ko ang Iyong mga utos: buhayin Mo ako ayon sa Iyong katuwiran. Awit 119:40

Sasalitain ng aking dila ang Iyong salita: sapagkat ang lahat ng Iyong mga utos *ay* katuwiran. Awit 119:172

Ang Diyos ay pag-ibig at ang Kanyang kautusan ay natutupad sa pamamagitan ng pag-ibig. Ang Diyos ay matuwid at ang Kanyang mga tuntunin o mga utos ay katuwiran. Kaya't ang mga ito ay pag-ibig at natutupad sa Kanya sapagkat ipinapakita ng mga ito ang Kanyang likas.

Kanilang inulit ang dalawang dakilang simulain, na ang kautusan ay isang salin ng banal na mga katangian, at na ang taong hindi umiibig sa kautusan ay hindi umiibig sa ebanghelyo; sapagkat ang kautusan, gaya rin ng ebanghelyo, ay isang salamin na naglalarawan ng tunay na karakter ng Diyos. Ang panganib na ito ay humahantong sa isa pa, ang maliitin ang kasamaan ng kasalanan, ang lawak nito, at ang bigat ng kaparusahan nito. Sa proporsyon, kung gaano katuwid ang kautusan, ganoon din kalubha ang kasamaan ng pagsuway dito.... GC 465.2

Ang kautusan ay isang salin lamang ng karakter ng Diyos. Masdan ninyo sa inyong Amang nasa langit ang ganap na kapahayagan ng mga simulain na siyang saligan ng Kanyang pamamahala. MB 77.1

Sa pagtatakwil ng kautusan ng Diyos, hindi nauunawaan ng tao ang kanilang ginagawa. Ang kautusan ng Diyos ay salin ng Kanyang karakter. Taglay nito ang mga simulain ng Kanyang kaharian. Ang sinumang tumatangging tanggapin ang mga simulain na ito ay

inilalagay ang kanyang sarili sa labas ng daluyan ng pagpapala ng Diyos. {COL 305.3}

Yaong mga nagtuturo ng kautusan ng Diyos bilang salin ng banal na karakter ay mag-uugnay sa kanilang pagtuturo ng mga bagay na kaugnay sa paksa, at ihahayag ang pag-ibig ng Ama at ng Anak. Kapag ito ay nagawa, ang anino ng masama ay maaalis mula sa puso ng mga tao, at ang maliwanag na liwanag ng pag-ibig ni Kristo, na nagbibigay-liwanag sa pang-unawa, ay magpapakita ng karakter ng Diyos bilang Isa na walang hanggan sa Kanyang awa. Ang mga makasalanan ay makakakita kay Kristo bilang Isa na may kakayahan at kagustuhang maglinis sa lahat ng kasalanan. Makikita nila ang Diyos hindi sa Kanyang poot, kundi sa liwanag ng Kanyang pag-ibig. Ang Kanyang pag-ibig ay makikita bilang higit sa lahat ng pag-ibig ng tao, at walang maihahambing. RH February 10, 1891, par. 1

Ang ika-anim na utos ay nagsasabi huwag kang papatay (Exodo 20:13). Kung ang kautusan ay sumasalamin sa Kanyang karakter, kung gayon, pumapatay ba ang Diyos? Kung gagawin Niya ito, Siya ba ay kikilos laban sa Kanyang sariling kautusan o laban sa Kanyang karakter? Ginagawa ba Niya ito?

Sapagkat Ako *ang* Panginoon, hindi Ako nagbabago; kaya't kayo, mga anak ni Jacob, ay hindi nalipol. Mal 3:6

Si Hesukristo ay siya rin kahapon, ngayon, at magpakailanman. Heb 13:8

## Ang Misyon ni Kristo para sa Sanlibutan

Iilan lamang sa atin ang tunay na nakapag-isip nang malaliman hinggil dito, ako man ay kabilang doon hanggang sa mga nakaraang taon. Bakit? Sapagkat ang ating pagkaunawa sa Kanyang misyon ay napakahalaga sa plano ng kaligtasan na inaakala natin na tiyak na tama ang pagkaunawa ng iglesya Kristiyano tungkol dito. Subalit kung inyong pag-aaralan nang may taimtim na panalangin ang mga sumusunod na talata at pahayag, naniniwala ako na makakakita kayo ng isang ganap na naiibang larawan na mabubuo sa inyong harapan.

Niluwalhati kita rito sa lupa: natapos ko na ang gawaing ipinagkatiwala mo sa akin upang gawin. At ngayon, O Ama, luwalhatiin mo rin ako sa iyong piling ng kaluwalhatian aking taglay na kasama mo bago pa likhain ang sanlibutan. Ipinahayag ko ang iyong pangalan sa mga taong ibinigay mo sa akin mula sa sanlibutan: sila’y sa iyo, at ibinigay mo sila sa akin; at kanilang iningatan ang iyong salita. Juan 17:4-6

Ang pahayag na ito ay sinabi ni Hesus bago Siya dakpin at dalhin sa krus.

Sinabi sa Kanya ni Felipe, Panginoon, ipakita Mo sa amin ang Ama, at sapat na ito para sa amin. Sinabi sa kanya ni Hesus, Matagal na akong kasama ninyo, Felipe, at hindi mo pa rin ba Ako nakikilala? Ang nakakita sa Akin ay nakakita na sa Ama; paano mo nasasabi, Ipakita Mo sa amin ang Ama? Juan 14:8,9

Ngunit tayong lahat, na walang talukbong sa mukha, habang minamasdan natin na gaya ng sa isang salamin ang kaluwalhatian ng Panginoon [Hesukristo], ay unti-unting nahuhubog upang maging kalarawan Niya, mula sa kaluwalhatian tungo sa higit na kaluwalhatian, ayon sa gawa ng Espiritu ng Panginoon. 2 Corinto 3:18

Ang mga nabanggit na talata ay hindi nagsasaad tungkol sa pagkamatay upang tuparin ang hinihingi ng nasirang kautusan, o ang kahilingan ng katarungan ng Ama, o upang patahimikin ang Kanyang poot. Natapos na ang gawain bago pa Siya namatay. Kaya’t ang dapat pag-isipan ay, ano nga ba ang tiyak na natapos ni Kristo bago ang Kanyang pagpapapako sa krus?

Pinaluwalhati ni Kristo ang karakter ng Diyos, ibinibigay sa Kanya ang papuri at pagkilala bilang pinagmulan ng buong layunin ng Kanyang misyon sa lupa, —ang ituwid ang tao sa pamamagitan ng pagpapahayag ng Diyos. Sa pamamagitan ni Kristo ay inihayag sa mga tao ang makaamang biyaya at ang walang kapantay na mga katangian ng Ama. Sa Kanyang panalangin bago Siya ipako sa krus, Kanyang ipinahayag, “Ipinakita ko ang iyong pangalan.” “Niluwalhati kita rito sa lupa; natapos ko na ang gawaing ipinagkatiwala mo sa akin.” Nang maisakatuparan ang layunin ng Kanyang misyon, —ang pagpapahayag ng Diyos sa sanlibutan, —ipinahayag ng Anak ng Diyos na natapos na

ang Kanyang gawain, at naihayag na sa mga tao ang likas ng Ama. {ST January 20, 1890, par. 9}

Ang pag-ibig, karangalan, at kasakdalang ipinahayag sa Ebanghelyo ay isang pahayag sa tao ng karakter ng Diyos. Ang katarungan, kabutihan, at pagkamaawain na nakita sa pagkatao ni Kristo ay dapat makita rin sa buhay ng mga tumatanggap ng mga pribilehiyo ng Ebanghelyo. Sa pamamagitan ng pag-aaral ng Salita, ating makikilala Siya kung sino Siya, at sa pagkahumaling sa tanawing iyon ng Kanyang banal na kasakdalan, tayo'y unti-unting mahuhubog sa gayon ding wangis. Dapat nating maunawaan na ang Ebanghelyo ang ganap na naghahayag ng kaluwalhatian ng Panginoon. Ito ang salamin na nagpapakilala ng karakter ng Diyos sa pusong nahipo at binago. Ang wangis ng Diyos ay nahayag sa ganap na karakter ng Kanyang Anak, upang ating maunawaan kung ano ang kahulugan ng pagkakalalang ayon sa wangis ng Diyos, at kung ano ang maaari nating maging, kung sa patuloy na pagmamasid ay hinahayaan nating tayo'y baguhin mula sa "kaluwalhatian tungo sa higit na kaluwalhatian." ST February 24, 1909, par. 3

Nagsalita Siya tungkol sa Diyos, hindi bilang isang mapaghiganting hukom, kundi bilang isang mahabaging Ama, at Kanyang inihayag ang wangis ng Diyos na nasasalamin sa Kanyang sarili. Ang Kanyang mga salita ay tulad ng balsamo sa sugatang espiritu. Sa pamamagitan ng Kanyang mga salita at mga gawa ng kahabagan, Kanyang winasak ang mapaniil na kapangyarihan ng mga lumang tradisyon at mga utos na gawa ng tao, at ipinakita ang pag-ibig ng Diyos sa Kanyang walang hanggang kasaganahan. {DA 204.4}

## Lubos na Ipinahayag ni Hesus ang Karakter ng Kanyang Ama

Ganito ang karakter ni Kristo na nahayag sa Kanyang buhay. Ito ang karakter ng Diyos. Mula sa puso ng Ama ay dumadaloy ang mga ilog ng banal na habag na nahayag kay Kristo, na iniaalay sa mga anak ng tao. Si Hesus, ang mahabagin at maawain na Tagapagligtas, ay ang Diyos na "nahayag sa laman." 1 Timoteo 3:16. SC 12.2

Hinihingi ng Diyos ang kasakdalan mula sa Kanyang mga anak. Ang Kanyang kautusan ay isang salin ng Kanyang sariling karakter, at ito ang pamantayan ng lahat ng karakter. Ang walang hanggang pamantayang ito ay ipinapakita sa lahat upang hindi magkaroon ng alinlangan tungkol sa uri ng mga taong nais ng Diyos na bumuo ng Kanyang kaharian. Ang buhay ni Kristo sa lupa ay isang ganap na pagpapahayag ng kautusan ng Diyos, at kapag ang mga nag-aangking mga anak ng Diyos ay nagkaroon ng karakter katulad ni Kristo, sila ay magiging masunurin sa mga utos ng Diyos. {COL 315.1}

Lahat ng kailangang malaman o maaaring malaman ng tao tungkol sa Diyos ay nahayag sa buhay at pagkatao ng Kanyang Anak. “Walang sinumang nakakita sa Diyos kailanman; ang bugtong na Anak, na nasa piling ng Ama, Siya ang naghayag sa Kanya.” Juan 1:18. Sa pagtanggap ng pagkataong-tao, si Kristo ay dumating upang maging isa sa sangkatauhan at kasabay nito, upang ihayag ang ating Ama sa langit sa makasalanang tao. Siya ay ginawa sa lahat ng bagay na katulad ng Kanyang mga kapatid. Siya ay nagkatawang-tao, gaya natin. Siya ay nagugutom at nauuhaw, at napapagod. Siya ay pinapalakas ng pagkain at napapawi ang pagod sa pamamagitan ng pagtulog. Ibinahagi Niya ang kalagayan ng tao, at gayon pa man, Siya ang walang-sala na Anak ng Diyos. Siya ay isang dayuhan at tagalabas sa lupa—nasa mundo, ngunit hindi mula sa mundo; tinukso at sinubok gaya ng mga tao sa ngayon, subalit namuhay nang malaya sa kasalanan. Maalalahanin, mahabagin, may simpatiya, palaging nagmamalasakit sa kapwa, Kanyang inihayag ang karakter ng Diyos, at palagi Siyang abala sa paglilingkod sa Diyos at sa tao. {8T 286}

Ang buong pagkatao ng Diyos ay nahayag sa Kanyang Anak, at ang buong lawak ng mga posibilidad ng langit ay ipinapakita para sa pagtanggap ng tao sa Anak ng Walang Hanggan. Walang hadlang sa daan pabalik ng tao sa Diyos at sa langit. Ang walang kapantay na lalim ng pag-ibig ng Tagapagligtas ay naipakita; at kung ang pagpapahayag na ito ng pag-ibig ng Diyos sa mga anak ng tao ay hindi makapanghikayat sa tao na lumapit sa Kanya, wala nang iba pang makakagawa nito kailanman. {ST December 30, 1889, par. 6}

Kay Kristo nakita ng Diyos ang repleksiyon ng Kanyang sariling wangis. Ang Diyos ay nahayag sa laman sapagkat ang Kanyang buong pagkatao ay ganap na kaisa ng karakter ni Kristo. Ang pagkahayag ng Diyos sa laman ay isang kamangha-manghang hiwaga para sa mga hukbo ng langit, “ang hiwagang iningatan mula pa sa mga panahon at sali’t salinlahi.” {ST, April 15, 1897 par. 10}

### Ano ang Layunin ng Misyon ni Kristo sa Sanlibutan?

Ang pangunahing layunin ng pagparito ni Kristo sa sanlibutan ay ang pagpapakilala at pagpapahayag ng Ama. {ST, April 11, 1895 par. 2}

Layunin nitong ipahayag na ang katarungan ng Diyos ay hindi nakabatay sa pamimilit, sa anumang anyo ng karahasan, o sa pagkitil ng buhay.

Si Kristo ay hindi kailanman pumatay ng kahit kanino. {CTr 248.4}

Ang gawa ng mabuting Samaritano ay kumakatawan sa misyon ni Kristo sa sanlibutan. Ang ating Tagapagligtas ay naparito upang ihayag ang karakter ng Diyos at upang ipakita ang Kanyang pag-ibig sa tao. Kumilos Siya nang gaya ng gagawin ng Ama sa lahat ng pagkakataon. Ipinakita ni Kristo ang isang pag-ibig na hindi kayang pantayan ng sinumang tao. Namatay Siya upang iligtas maging ang Kanyang mga kaaway; ipinanalangin Niya ang mga pumatay sa Kanya. Noong tayo’y sugatan at naghihingalo, Siya’y naawa sa atin. Hindi Niya tayo nilampasan, iniwan na walang magawa at walang pag-asa, upang mamatay. Hindi Siya nanatili sa Kanyang banal at maligayang tahanan, kung saan Siya’y pinararangalan ng lahat ng hukbo sa langit na sabik tumupad sa Kanyang kalooban. Nakita Niya ang ating matinding pangangailangan; Kanyang inako ang ating kalagayan at iniuugnay ang Kanyang sarili sa sangkatauhan. Siya’y naging “taong puno ng kapighatian at sanay sa dalamhati... Siya’y nasugatan dahil sa ating mga pagsuway, Siya’y nabugbog dahil sa ating mga kasamaan: ang parusa upang tayo’y magkaroon ng kapayapaan ay ipinasan Niya, at sa pamamagitan ng Kanyang mga latay tayo’y gumaling.” {HM, October 1, 1897 par. 7}

Sumangguni sa aklat na Christ's Mission to the World na matatagpuan sa [maranathamedia.com](http://maranathamedia.com) para sa mas masusi at malalim na pag-aaral.

**Pag-unawa sa Pagbabayad-sala: Kinailangan ba ng Diyos o ng Kanyang Kautusan na Mamatay si Hesus upang Mapatawad Tayo?**

Madalas sabihin na kinakailangang mamatay si Hesus upang tuparin ang isang hinihingi ng batas ng Diyos o ng Kanyang Kautusan. Sinusuportahan ba ito ng Bibliya at ng Espiritu ng Propesiya? Wala kang makikitang banggit ng salitang “legal” sa Bibliya, at sa Espiritu ng Propesiya ay hinatulan ang tinatawag na legal na relihiyon. Tanging isang bahagi lamang ng pamahalaang Hudyo ang tinukoy bilang legal.

Hindi Mo ninanais ang hain at handog; binuksan Mo ang aking pandinig: handog na sinusunog at handog para sa kasalanan ay hindi Mo hinihingi. Awit 40:6

Sapagkat ang habag ang aking ninanais, at hindi ang hain; at ang pagkakilala sa Diyos higit pa kaysa sa mga handog na sinusunog. Oseas 6:6

Sapagkat hindi ako nakipagsalita sa inyong mga magulang, ni nagutos sa kanila, nang araw na aking inilabas sila mula sa lupain ng Egipto, tungkol sa mga handog na sinusunog o mga hain: Subalit ito ang iniutos ko sa kanila, na sinasabi, Sundin ninyo ang aking tinig, at ako’y magiging inyong Diyos, at kayo’y magiging aking bayan: at magsilakad kayo sa lahat ng daan na iniutos ko sa inyo, upang sa gayon ay mapasainyo ang ikabubuti. Jeremias 7:22-23 KJV

Ngunit nang marinig iyon ni Hesus, sinabi Niya sa kanila, Hindi nangangailangan ng manggagamot ang mga walang sakit, kundi ang mga maysakit. Ngunit humayo kayo at unawain ninyo ang kahulugan nito, Habag ang nais Ko, at hindi ang hain: Sapagkat hindi Ako naparito upang tawagin ang mga matuwid, kundi ang mga makasalanan tungo sa pagsisisi. Mateo 9:12-13

Sapagkat hindi Mo ninanais ang hain; kung hindi ay aking ibibigay; ni nalulugod Ka sa handog na sinusunog. Ang mga hain na kalugud-

lugod sa Diyos ay ang bagbag na espiritu: pusong wasak at mapagpakumbaba, O Diyos, ay hindi Mo itatakwil. Awit 51:16-17 KJV

Ang mga talatang nabanggit ay nagtuturo sa isang katotohanang lubhang naiiba sa karaniwang pagkaunawa ng nakararami. Walang pag-aalinlangan nating inakala na ang Diyos ay nagnanais at humihingi ng mga hain, kabilang na ang pinakamataas na hain, ang kay Hesukristo. Ngayon, atin namang suriin kung ano ang ating matatagpuan sa Espiritu ng Propesiya.

Sa kanyang pagiging padalos-dalos sa kabataan, inisip ng alibughang anak na ang kanyang ama ay mahigpit at malupit. Ngunit gaano kalaki ang pagbabago ng kanyang pananaw ngayon! Gayundin naman, yaong mga nadaya ni Satanas ay nag-iisip sa Diyos bilang mahirap lapitan at mapaghingi. Tinitingnan nila Siya na laging nagmamasid upang manumbat at humatol, na ayaw tumanggap ng makasalanan hangga't mayroong legal na dahilan upang hindi ito tulungan. Ang Kanyang kautusan ay itinuring nilang hadlang sa kaligayahan ng tao, isang mabigat na pamatok na ikinatutuwa nilang takasan. Ngunit ang mata ng sinumang nabuksan ng pag-ibig ni Kristo ay makakakita sa Diyos bilang puspos ng habag. Hindi Siya lilitaw bilang isang malupit at walang awang pinuno, kundi isang Ama na sabik yakapin ang kanyang nagsisising anak. Ang makasalanan ay makapagsasabi, gaya ng salmista, "Kung paanong naaawa ang ama sa kanyang mga anak, gayon naaawa ang Panginoon sa kanila na may takot sa Kanya." Awit 103:13 COL 204.2

Sa talinghaga ay walang panunumbat, walang pagbibintang o pagpapaalala sa alibughang anak tungkol sa kanyang masamang pamumuhay. Damang-dama ng anak na ang nakaraan ay pinatawad at nilimot na, at lubos nang pinawi magpakailanman. At gayon din ang sinasabi ng Diyos sa makasalanan, "Aking pinawi, na gaya ng makapal na ulap, ang iyong mga pagsalangsang, at gaya ng ulap ang iyong mga kasalanan" Isaias 44:22. "Aking ipatatawad ang kanilang kasamaan, at ang kanilang kasalanan ay hindi Ko na aalalahanin pa." Jeremias 31:34. "Talikuran ng masama ang kanyang lakad, at ng liko ang kanyang mga pag-iisip; at manumbalik siya sa Panginoon, at Siya'y maaawa sa

kanya; at sa ating Diyos, sapagkat Siya'y saganang magpapatawad." Isaia 55:7. "Sa mga araw na iyon, at sa panahong iyon, sabi ng Panginoon, hahanapin ang kasamaan ng Israel, at wala nang masusumpungan; at ang mga kasalanan ng Juda, at hindi na makikita." Jeremias 50:20. COL 204.3

Ang Anak ng Diyos ay binalutan ang Kanyang pagka-Diyos ng pagkatao, at naparito sa sanlibutan nang walang pagpapakitang-tao o karangyaan, upang Siya ay tanggapin, hindi dahil sa panlabas na anyo, kundi dahil sa Kanyang makalangit na mga katangian ng pagkatao, na nahayag sa Kanyang mga salita at mga gawa. Inilahad Niya sa mga tao ang mga aral na sa pamamagitan nito ang kanilang mga kaluluwa ay maihahambing sa kautusan ng Diyos, hindi sa legal na pananaw, kundi sa liwanag ng Araw ng Katuwiran, upang sa pamamagitan ng pagmamasiid ay mabago ang tao tungo sa banal na wangis ST November 5, 1894, par. 2

Sa mga salita ni Abraham, "Anak ko, ang Diyos ang maghahanda ng kordero para sa handog na susunugin," (Genesis 22:8), at sa pagkakaloob ng Diyos ng isang hain na kapalit ni Isaac, ipinahayag na walang tao ang makapagbabayad para sa kanyang sariling sala. Ang makapaganong sistema ng paghahandog ay lubos na hindi katanggap-tanggap sa Diyos. Walang ama ang dapat maghandog ng kanyang anak na lalaki o babae bilang handog para sa kasalanan. Ang Anak lamang ng Diyos ang makapagdadala ng sala ng sanlibutan. {DA 469.2}

Ang paglabag sa kautusan ang siyang nagbunga ng kasalanan, dalamhati, at kamatayan. Ipinahayag ni Satanas na kanyang patutunayan sa mga nilalang ng Diyos at sa mga makalangit na nilalang na imposibleng tuparin ang kautusan ng Diyos. Nang si Adan ay sumuko sa tukso ng kaaway at nahulog mula sa kanyang mataas at banal na kalagayan, nagalak si Satanas at ang kanyang mga anghel. Ngunit mula sa trono ng Diyos ay narinig ang tinig na nagsalita ng mga salitang may malalim na kahulugan. "Hindi mo nais ang hain at handog; binuksan mo ang aking pandinig: ang handog na susunugin at ang handog para sa kasalanan ay hindi mo hiniling. Kaya't sinabi ko, Narito, ako'y dumating: sa balumbon ng aklat ay nasusulat tungkol sa akin. Nalulugod akong sundin ang iyong kalooban, O aking Diyos: oo, ang

iyong kautusan ay nasa aking puso.” Nang mahulog ang tao, ipinahayag ni Kristo ang Kanyang layunin na maging Kahalili at Tagapanagot ng sangkatauhan. {RH September 3, 1901, par. 3}

Noong ministeryo ni Kristo sa lupa, inakala ng nakabababang uri ng mga Hudyo na kinakailangang maghandog ng hain upang malugod ang Diyos at sila’y mapatawad.

Nang pumasok si Hesus sa templo, kanyang minasdan ang buong tanawin. Nakita Niya ang mga di-makatarungang pakikipagkalakalan. Napansin Niya ang paghihirap ng mga dukha na naniniwalang kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran para sa kanilang mga kasalanan. Namasdan Niya na ang panlabas na looban ng Kanyang templo ay ginawang pook ng di-banal na kalakalan. Ang banal na bakuran ay naging isang malawak na palitan ng kalakal. {DA 157.2}

Nauunawaan mo ba ang ipinahihiwatig ng huling pahayag na ito? Ang mga dukha ay naniwalang walang kapatawaran kung walang pagbubuhos ng dugo. Kung magiging tapat tayo, halos lahat tayo ay naniwala at nagpalaganap ng ganitong kaisipan. At ganito mismo ang sinasabi ng Bibliya tungkol sa mga kundisyong kinakailangan para sa kapatawaran ng ating mga kasalanan :

Halos lahat ng bagay ay nililinis ayon sa kautusan sa pamamagitan ng dugo; at kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran.  
Heb 9:22

Paano natin mapagkakasundo ang waring nakalilitong punto sa pagitan ng mga talata at ng Espiritu ng Propesiya na binanggit sa itaas? Suriin natin ang isa pang pahayag at tingnan kung makatutulong ito upang mapag-isa at mapagkaisa ang Bibliya at ang Espiritu ng Propesiya.

At habang iginagabay ni Kristo ang mga tao na tumingin sa Kanyang krus, upang pagmasdan Siya na kanilang mga kasalanan ang siyang sumugat, ang kautusan ay dumadama sa kanilang budhi. Nahahayag sa kanila ang kasamaan ng kanilang buhay, ang malalim na ugat ng kasalanan sa kanilang kaluluwa. Nagsisimula silang makaunawa ng ilang bagay tungkol sa katuwiran ni Kristo, at sila’y napapabulalas: “Ano ang kasalanan, na kinakailangang maghandog ng gayong hain

para sa pagtubos ng kanyang biktima? Kinailangan ba talaga ang lahat ng pag-ibig na ito, ang lahat ng pagdurusa, ang lahat ng kahihiyan, upang tayo’y huwag mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan?” {SC 27.1}

Ano ang, ayon sa talatang ito, siyang humingi ng hain ng Anak ng Diyos? Ang Ama ba, o ang kasalanan? Kung ang kasalanan ang “nangailangan” nito, maaari ba nating sabihin na ang Diyos ang may kagustuhan nito gayong walang kasalanan sa Kanya? Kung gayon, ang kasalanan ang siyang nangailangan ng kamatayan ni Kristo sa krus, hindi ang Diyos o ang Kanyang kautusan. Tayo, na naging kaaway ng Diyos, ang siyang nagtakda ng pagbubuhos ng dugo. Sa pagkaunawang ito, ang Bibliya at ang Espiritu ng Propesiya ay nagkakaisa. Aleluya! Kaydakila ng mga ipinahihiwatig nito!

### Ang Pagbabayad-sala na Tinitingnan sa isang ganap na ibang liwanag

Maaaring may nakita ka na tungkol sa katuwiran ni Kristo, subalit may mga katotohanang hindi pa ganap na malinaw, at ang mga iyon ay dapat mong pahalagahan na parang mga mamahaling hiyas. Makikita mo ang kautusan ng Diyos at ipaliliwanag ito sa mga tao sa isang ganap na naiibang pananaw kaysa sa iyong dating pagkakaunawa, sapagkat ang kautusan ng Diyos ay iyong makikitang naghahayag ng isang Diyos ng habag at katuwiran. Ang pagbabayad-sala na ginawa sa pamamagitan ng dakilang hain ni Hesukristo ay makikita mo rin sa isang lubos na naiibang liwanag. {ST November 13, 1893, par. 2}

Para sa karagdagang pag-aaral hinggil sa paksang ito, maaaring sumangguni sa *Cross Examined and Cross Encountered* gayundin sa bagong aklat ni Pastor Adrian Ebens’ na At-one-ment na makukuha rin sa maranathamedia.com. .

## Ang Diyos ba ay Humahatol o Nagkokondena?

Kaya't ngayon ay wala nang kahatulang hatid sa mga na kay Kristo Hesus, na hindi namumuhay ayon sa laman kundi ayon sa Espiritu. Roma 8:1 KJV

Sapagkat ang Ama ay hindi humahatol kaninuman, kundi ipinagkatiwala Niya ang lahat ng paghatol sa Anak Juan 5:22

Kayo'y humahatol ayon sa laman; ngunit Ako [si Hesus] ay hindi humahatol kaninuman. Juan 8:15

At kung ang sinuman ay makarinig ng aking mga salita at hindi sumampalataya, ay hindi ko siya hinahatulan; sapagkat hindi ako naparito upang hatulan ang sanlibutan, kundi upang iligtas ang sanlibutan. [48] Ang nagtatakwil sa akin at hindi tumatanggap ng aking mga salita ay mayroong isang hahatol sa kanya: ang salitang aking sinalita, iyon din ang hahatol sa kanya sa huling araw. Juan 12:47-48

Nang itiningin ni Hesus ang Kanyang sarili at wala Siyang nakita kundi ang babae, sinabi Niya sa kanya, “Babae, nasaan ang iyong mga tagapagsakdal? Wala bang sinumang humatol sa iyo?” Sumagot siya, “Wala, Panginoon.” At sinabi ni Hesus, “Ako man ay hindi humahatol sa iyo; humayo ka, at huwag ka nang magkasala.” Juan 8:10,11

## Ang Pinagmulan ng Pagkokondena

At hindi gaya ng sa isa [kay Adan] na nagkasala, gayon din ang kaloob: sapagkat ang paghatol ay dumating sa pamamagitan ng isa [kay Adan] tungo sa kahatulan, ngunit ang walang bayad na kaloob ay dahil sa maraming pagsuway tungo sa pagpapawalang-sala... Kaya't kung paanong sa pamamagitan ng pagsuway ng isa [kay Adan] ay dumating ang kahatulan sa lahat ng tao tungo sa kaparusahan; gayon din naman sa pamamagitan ng katuwiran ng isa [kay Hesus] ay dumating ang walang bayad na kaloob sa lahat ng tao tungo sa pagpapawalang-sala at buhay. Roma 5:16,18

Sino ang gumawa ng paghatol tungo sa kaparusahan? Kung si Hesus ay naparito hindi upang humatol kundi upang magligtas (Juan 3:17), kung gayon ay tao ang siyang naghahatol. Kumain si Adan ng bunga sa galit, kawalan ng pag-asa, at paghihimagsik; pagkatapos ay ibinunton niya ang sisi at hatol sa iba sa halip na akuin ang kanyang kasalanan—lalo na sa Anak ng Diyos, na kanyang ipinahiwatig na dapat mamatay kapalit niya dahil Siya ang lumikha sa babaeng nagbigay kay Adan ng bunga.

At si Pablo at si Bernabe ay nagsalita nang buong tapang at sinabi, “Kinakailangan na ang salita ng Diyos ay unang ipahayag sa inyo: ngunit yamang ito’y inyong itinakwil at ipinasiya ninyong hindi kayo karapat-dapat sa buhay na walang hanggan, narito, kami’y bumabaling sa mga Hentil.” Gawa 13:46

## Sino ang Naghahatol sa mga Masama sa Huling Paghatol?

Huwag kayong humatol, upang hindi kayo hatulan. Sapagkat kung anong hatol ang inyong ibinibigay ay siya ring ipapataw sa inyo: at kung anong panukat ang inyong ginagamit ay gayon din ang gagamitin sa inyo. Mateo 7:1-2

Sapagkat walang awa ang paghatol para sa hindi nagpakita ng awa; ngunit ang awa ay nagagalak laban sa paghatol. Santiago 2:13

[28] At siya’y walang tangan na tabak, ni anumang kasangkapan ng digmaan, subalit sa pamamagitan ng kanyang biglaang pagdating ay nalipol ang buong karamihang dumating upang siya’y lupigin; ito ang kahulugan nito: ... [34] At isang di-mabilang na karamihan ang matitipon, gaya ng iyong nakita, na may kagustuhang dumating at siya’y paglabanan... [37] At itong Aking Anak ang sasaway sa masasamang imbensiyon ng mga bansa, na dahil sa kanilang masamang pamumuhay ay nahulog sa unos; [38] At ihahayag Niya sa kanila ang kanilang masasamang isipan, at ang mga pagpapahirap na kanilang mararanasan, na gaya ng apoy: at lilipulin Niya sila nang walang hirap sa pamamagitan ng kautusan na gaya Ko rin. 2 Esdras 13:28,34,37,38

Bakit tayo sumisipi mula sa mga aklat ng Apokripa?

At nakita ko ang Salita ng Diyos na dalisay at walang halong dungis, at tayo'y mananagot kung paano natin tinanggap ang katotohanang ipinahayag mula sa Salitang iyon. Nakita ko na ito'y tulad ng isang maso na pumupukpok upang pagwatak-watakin ang pusong batong-bato, at isang apoy na tumutupok sa dumi at walang halaga, upang ang puso ay maging dalisay at banal. Nakita ko rin na ang Apokripa ang nakatagong aklat, at na ang marurunong sa mga huling araw na ito ay dapat makaunawa nito. {Ms4-1850.13}

Si Satanas ay hahatulan ayon sa sarili niyang kaisipan ng katarungan. Siya ang naggiit na ang bawat kasalanan ay dapat magkaroon ng kaukulang parusa. Ayon sa kanya, kung aalisin ng Diyos ang parusa, Siya ay hindi magiging Diyos ng katotohanan o katarungan. Kaya't sasalubungin ni Satanas ang paghatol na siya mismo ang nagsabing dapat isagawa ng Diyos. 12MR 413.1

Habang dahan-dahang inililipat ng Banal na Nakaupo sa trono ang mga pahina ng Talaan, at ang Kanyang mga mata ay huminto sandali sa bawat isa, ang Kanyang titig ay tila sumusunog hanggang sa kaibuturan ng kanilang mga kaluluwa, kasabay nito, bawat salita at gawa ng kanilang buhay ay dumaan sa kanilang isipan, malinaw na malinaw na para bang nakaukit sa harap ng kanilang paningin sa mga titik ng apoy. Sila'y nanginginig at namutla ang kanilang mga mukha. Ang kanilang unang anyo nang sila'y nasa palibot ng trono ay wari'y walang pakialam at walang malasakit. Ngunit ngayo'y lubhang nagbago ang kanilang anyo! Ang pakiramdam ng kapanatagan ay naglaho, at sa halip ay dumapo ang isang hindi maipaliwanag na sindak. Ang pangamba ay bumalot sa bawat kaluluwa, baka sila'y matagpuan na kabilang sa mga kulang. Ang bawat mata ay nakatuon sa mukha ng Isa na nasa trono; at habang ang Kanyang banal at masusing paningin ay dumadaloy sa buong kapulungan, nanginginig ang kanilang mga puso, sapagkat sila mismo'y nahatulan ng kanilang budhi nang walang salitang binigkas. Sa matinding dalamhati ng kaluluwa, bawat isa'y nagpahayag ng sariling pagkakasala, at sa nakapangingilabot na linaw ay nakita nila na sa kanilang pagkakasala ay itinakwil nila ang mahalagang kaloob ng buhay na walang hanggan. PH043 3.1

Ang oras ng ating paghatol ay siya ring oras ng paghatol sa Diyos. Sa panahong iyon, ang lahat ng pakikitungo ng Diyos sa Kanyang mga nilalang ay ilalantad sa buong sansinukob. Ang karakter ng Diyos na nahahayag sa Kanyang pamamahala, at ang buong kasaysayan ng Kanyang paghahari, ay mahahayag doon. Bawat tao ay kailangang makibahagi sa pagbigkas ng hatol, sapagkat nasusulat, “Bawat tuhod ay luluhod, at bawat dila ay magpapahayag,” “na si Hesukristo ay Panginoon, sa ikaluluwalhati ng Diyos Ama.” Bawat tao ay magpapahayag ng kanyang sariling hatol, at sa pagbigkas ng sariling hatol, ay kanyang idedeklara ang katuwiran at katarungan ng karakter ng Diyos. E.J. Waggoner GCDB 1897, page 55.8

Kapag tayo’y humahatol o pumupuna sa iba, ipinahahayag natin ang ating sariling pagkakasala; sapagkat sa mismong gawa ng paghatol sa kanila ay sinisira natin ang kautusan ng Diyos. Ang ating sariling pagkatao ay nahahayag sa paraan ng ating pakikitungo sa kapwa. Ang sinumang mapanghusga, palalo, at nanunukat sa iba ay nagpapakita na siya mismo’y salat sa biyaya ni Kristo. Yaong mga binulag ng kaaway sa sarili nilang mga kahinaan ng pagkatao ang siyang masiglang pumupuna at humahatol. Ang kanilang kakulangan sa diwa ng pagtitiis at pag-ibig ang nagtutulak sa kanila na gawing napakalaki ang isang maliit na bagay. Ang taong laging nagmamasid sa mga kamalian ng iba, handang magsakdal at humatol, ay gumagawa ng gayunding gawain na siya mismong isinasagawa ni Satanas mula nang siya’y maghimagsik. Siya’y nakikiisa sa kaaway, na siyang tinatawag na tagapagsakdal ng mga kapatid. ST March 21, 1892, par. 5

Ayon sa pahayag sa itaas, ang pagpuna ay isang anyo ng paghatol, at sa paggawa nito ay hinahatulan natin ang ating sarili (Roma 2:1). Paano mangyayari ito? Halos likas na sa atin ang magpunahan—sa pamilya, mga kaibigan, katrabaho, at maging sa pamahalaan. Subalit ito ay hindi ayon sa karakter ng Diyos; gaya ng ating nakita, hindi Niya ito ginagawa. Sa katunayan, kailanman ay hindi Siya nag-iisip ng kahit isang masamang kaisipan laban sa atin (Jeremias 29:11). Sa huling paghatol, tayo mismo ang humahatol sa ating sarili. Ang Diyos at ang Kanyang Anak ay hindi bumibigkas ng kahit isang salita. Napakalalim ng ipinahihiwatig nito. Para sa mas detalyadong pag-aaral tungkol sa paksang ito, maaaring sumangguni sa aklat na As You Judge.

## Ano ang Paghatol ng Diyos at Paano Natin Mauunawaan ang Ugnayan ng Kanyang Katarungan at Awa?

Ang Kanyang awa at katarungan ba ay magkasalungat sa isa't isa? Mayroon bang peke o huwad na anyo ng katarungan na ating natutunan at sinunod?

Sapagkat ang aking mga kaisipan ay hindi gaya ng inyong mga kaisipan, ni ang inyong mga lakad ay gaya ng aking mga lakad, sabi ng Panginoon. Sapagkat kung paanong ang mga langit ay mas mataas kaysa sa lupa, gayon din ang aking mga lakad ay mas mataas kaysa sa inyong mga lakad, at ang aking mga kaisipan ay mas mataas kaysa sa inyong mga kaisipan. Isa 55:8,9

Ang katarungan at paghatol *ang* tahanan ng Iyong trono: ang awa at katotohanan ay mauuna sa Iyong harapan. Awit 89:14 KJV

“Ganito ang sabi ng Panginoon ng mga hukbo: ‘Ipagpatupad ninyo ang tunay na katarungan, at magpakita ng awa at habag sa bawat isa sa kanyang kapatid. Huwag kayong mang-api sa biyuda o ulila, sa dayuhan o dukha. Huwag mangarap ng masama sa inyong puso laban sa inyong kapatid.’ Zacarias 7:9,10 NKJV

Kung ating ipahahayag ang ating mga kasalanan, Siya ay tapat at makatarungan upang tayo’y patawarin sa ating *mga* kasalanan at linisin tayo sa lahat ng kalikuan. 1 Juan 1:9

Ang mga talata sa itaas ay nagbibigay-diin sa isang ugnayan sa pagitan ng katarungan at awa na noon ay ganap na hindi ko nauunawaan. Sa halip na magkasalungat, ang tunay na katarungan ay ang magbigay o magpakita ng awa.

At si Absalom ay bumangon nang maaga, at tumayo sa tabi ng daan sa pintuan: at nangyari na kapag may sinumang tao na may alitan na lumapit sa hari para sa paghatol, tinatawag siya ni Absalom at sinabi, Mula saang bayan ka? Sumagot siya, Ang lingkod mo ay mula sa isa sa mga lipi ng Israel. At sinabi ni Absalom sa kanya, Tingnan mo, ang iyong mga usapin ay mabuti at tama; ngunit walang sinuman na

itinalaga ng hari upang pakinggan ka. Dagdag pa ni Absalom, O sana ako'y maging hukom sa lupain, upang ang bawat tao na may usapin o dahilan ay lumapit sa akin, at aking maipagkaloob sa kanya ang katarungan! At nangyari na kapag may sinumang lumapit sa kanya upang magbigay-galang, iniabot niya ang kanyang kamay, hinahawakan ang tao, at hinahalikan. Sa ganitong paraan ay ginawa ni Absalom sa lahat ng Israel na lumapit sa hari para sa paghatol: kaya't ninakaw ni Absalom ang puso ng mga tao ng Israel. 2 Samuel 15:2-6 KJV

Nais ni Absalom na itanim sa puso ng mga tao ang pagdududa tungkol sa kakayahan ng kanyang ama na si David na magpatupad ng katarungan, at sinakmal niya ang kapangyarihan nito sa pamamagitan ng pagpapakita ng sarili niyang ideya ng katarungan at paghatol. Sa proseso, ninakaw niya ang puso ng mga tao. Pamilyar ba ito sa iyo? Maaari kaya nitong bigyan tayo ng sulyap sa dakilang kontrobersiya at sa paghihimagsik sa langit? Ano ang layunin ni Satanas sa pagtatanim ng pagdududa sa puso at isipan ng mga anghel?

Ang kapangyarihang humatol ni Satanas ay nagdala sa kanya upang magtatag ng isang teorya ng katarungan na hindi naaayon sa awa. Ipinagkakalat niya [Satanas] ang kanyang sarili bilang tagapagsalita at kapangyarihan ng Diyos, ipinapahayag na ang kanyang mga desisyon ay katarungan, dalisay at walang kapintasan. Kaya't naupo siya sa trono ng paghatol at idineklara na ang kanyang mga payo ay walang kamalian. Dito pumapasok ang kanyang walang-awang katarungan, isang huwad na katarungan, na kasuklam-suklam sa Diyos. CTr 11.4

Sa pagbubukas ng dakilang kontrobersiya, ipinahayag ni Satanas na hindi masusunod ang kautusan ng Diyos, na ang katarungan ay hindi maaaring makipagkasundo sa awa, at na, kung ang kautusan ay lalabagin, imposible para sa makasalanan na mapatawad. Bawat kasalanan ay dapat magkaroon ng kaukulang parusa, iginiit ni Satanas; at kung aalisin ng Diyos ang parusa sa kasalanan, Siya ay hindi magiging Diyos ng katotohanan at katarungan. Nang labagin ng mga tao ang kautusan ng Diyos at hamunin ang Kanyang kalooban, nagalak si Satanas. Ipinahayag niya na napatunayan, na ang kautusan ay hindi masusunod; hindi mapapatawad ang tao. Dahil siya, matapos ang

kanyang paghihimagsik, ay pinalayas mula sa langit, ipinahayag ni Satanas na ang sangkatauhan ay dapat na ganap na sarado sa pabor ng Diyos. Hindi maaaring maging makatarungan ang Diyos, iginiit niya, at gayon pa man magpakita ng awa sa makasalanang. {DA 761.4}

Bilang isa sa banal na tungkulin, ipinakita niya ang labis na pagnanais ng katarungan, ngunit ito ay isang huwad na katarungan, na ganap na salungat sa pag-ibig, habag, at awa ng Diyos. RH September 7, 1897, par. 4

Ipinakita ng misyon ni Kristo sa mundo na ang sangkatauhan ay nakatayo sa ilalim ng banta ng nagningitngit na katarungan, nasa bingit ng walang hanggang kapahamakan, sa kawalang-pag-asa at kamangmangan. Upang tulungan tayo, dumating si Hesus, dala ang ganap na katiyakan ng kaligtasan. Ano ang ginawa ng Ama?—"Gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan, na ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak, upang ang sinumang sumampalataya sa Kanya ay hindi mapahamak, kundi magkaroon ng buhay na walang hanggan." ST February 5, 1894, par. 5

Dumating si Kristo upang ipakita sa mundo ang halimbawa ng kung ano ang perpektong pagkatao kapag pinagbuklod sa pagka-Diyos. Ipinakita Niya sa mundo ang isang bagong anyo ng kadakilaan sa Kanyang pagpapamalas ng awa, habag, at pag-ibig. Ibinigay Niya sa tao ang isang bagong pagpapakahulugan sa Diyos. Bilang ulo ng sangkatauhan, itinuro Niya sa tao ang mga aral sa agham ng banal na pamamahala, kung saan Kanyang ipinahayag ang katuwiran ng pagkakasundo ng awa at katarungan. Ang pagkakasundo ng awa at katarungan ay hindi nangangahulugang kompromiso sa kasalanan, o pagpapabaya sa anumang hinihingi ng katarungan; ngunit sa pagbibigay sa bawat katangiang banal ng itinakdang lugar nito, ang awa ay maaaring maipakita sa pagpaparusa sa makasalanang matigas ang puso nang hindi nasisira ang kalooban nitong mapagpatawad o nawawala ang kanyang mahabaging likas na karakter, at ang katarungan ay maaaring maipakita sa pagpapatawad sa nagsisising lumabag nang hindi nilalabag ang integridad nito. RH December 22, 1891, par. 11

Hanggang sa krus, nagtagumpay si Satanas sa pagpapalaban ng katarungan at awa sa isipan ng mga anghel. Ang kanyang ideya ng

katarungan ay na bawat kasalanan ay dapat parusahan, na labis na kasuklam-suklam sa Diyos. Ang huwad na sistemang ito ng katarungan ay napakalalim na nakatanim sa ating isipan sa kasalukuyan, at patuloy itong pinapalakas sa ating mga sistema ng batas, sa loob ng ating mga pamilya at paaralan, at sa lahat ng anyo ng media na ating kinokonsumo.

Sapagkat ang paghatol ay walang awa para sa hindi nagpakita ng awa; ngunit ang awa ay nagagalak laban sa paghatol. Santiago 2:13

## Ang Prinsipyong Salamin

Sa simula pa lamang ng aklat na ito, iminungkahi namin na ang ating pananaw sa mundo ay nakaaapekto o nakakaimpluwensya sa ating pag-unawa sa Bibliya, at nangyayari ito pangunahin sa antas ng ating ilalim na kamalayan. Binabasa natin ang pagkatao ng Diyos o binibigyan ng kahulugan ang Kanyang karakter batay sa ating sariling mga ideya tungkol sa katarungan, paghatol, pag-ibig, awa, at batas. Pinapayagan tayo ng Diyos na gawin ito sa pag-asa na sa pamamagitan ng pagharap natin sa ating mga mapanirang kaisipan, sa pagkakaiba nito sa karakter ng Kanyang Anak, makikita natin ang kamalian ng ating mga gawi at hihingi tayo ng kapatawaran at pagsisisi. Nahahayag ang ating kasalanan, at tulad ng salamin na nagpapakita sa atin kung ano ang itsura natin kung hindi natin ito makikita, gayundin ang karakter ng Diyos na nahahayag sa buhay ng Kanyang Anak.

Ano ang sinasabi ng Bibliya at ng Espiritu ng Propesiya tungkol dito? Paano hinawakan ni Hesus ang mga hindi pagkakaunawaan ng mga tao, kasama na ang Kanyang mga sariling alagad?

Kaya't walang maipapaliwanag ka, O tao, sinumang ikaw na humahatol: sapagkat sa paghuhusga mo sa iba, hinahatulan mo rin ang iyong sarili; sapagkat ikaw na humahatol ay gumagawa ng kaparehong mga bagay. Roma 2:1

Sinasabi ni Pablo na ang mismong gawa ng pagpuna o paghahatol sa iba dahil sa isang tiyak na kilos ay nagpapatunay na tayo rin ay gumagawa ng kaparehong bagay.

Sapagkat kung ang sinuman ay nakikinig sa Salita, ngunit hindi tagapagganap nito, siya ay katulad ng taong tumitingin sa kanyang likas na mukha sa isang salamin: sapagkat siya'y tumitingin sa kanyang sarili, at pagkatapos ay umalis, at agad na nakalimot kung ano ang uri ng tao siya. Ngunit ang sinumang tumitingin sa ganap na kautusan ng kalayaan, at nagpapatuloy dito, na hindi nakalimot na nakikinig kundi tagapagganap ng gawa, siya ay pagpapalain sa kanyang mga gawa. Santiago 1:23-25

Sa maawain ay ipakikilala Mo ang Iyong sarili bilang maawain; sa matuwid na tao ay ipakikilala Mo ang Iyong sarili bilang matuwid; Sa dalisay ay ipakikilala Mo ang Iyong sarili bilang dalisay; at sa matigas ang loob ay ipakikilala Mo ang Iyong sarili bilang mahigpit at masalungat. Awit 18:25-26

Gumagawa ba ang Diyos nang baluktot o masama laban sa mga baluktot at masasama? Ang Diyos ay mabuti sa lahat ng panahon:

Sapagkat Ako ang Panginoon, hindi Ako nagbabago; kaya't kayo, mga anak ni Jacob, ay hindi nalipol. Malakias 3:6

Ang Kanyang mga gawa at likas na pagkatao ay nakikita bilang masama at baluktot ng mga taong baluktot ang isipan. Ipinapalagay nila na may masamang layunin sa likod ng Kanyang mga kilos, mali ang pagbasa nila sa Bibliya, at ikinakapantay nila ang kasamaan ng tao sa Diyos. Sapagkat ang Diyos ay nagpapakababa upang akayin ang tao pataas, madalas Siyang inaakusahan ng mga tao na hindi matuwid. Nakikipag-usap ang Diyos sa atin gamit ang wika ng tao upang maunawaan natin, subalit ang wikang ito ay hindi lubos na makapaglalarawan ng Kanyang kalooban at mga kaparaanan dahil sa hangganan ng ating pag-unawa. Sa halip na pagsikapan ng makasalanang tao na maunawaan nang may pagtitiyaga kung ano ang ibig sabihin ng Bibliya kapag sinasabi nitong ang Diyos ay mapanibughuin at mapaghiganti, madali nilang ipinapahayag na ang ganitong mga paglalarawan at gawa ay tila hindi banal! Subalit ganoon ang tao, at kung ipinahintulot ng Diyos na mailagay ang mga salitang ito sa

Bibliya, dapat nating gamitin ang mga alituntunin ni Miller upang maunawaan kung ano talaga ang kahulugan Niya sa mga ito.

Ibinigay mo ang iyong bibig sa kasamaan, at ang iyong dila ay kumatha ng panlilinlang. Ikaw ay naupo at nagsalita laban sa iyong kapatid; nilibak mo ang anak ng iyong sariling ina. Ang mga bagay na ito ay iyong ginawa, at ako'y tumahimik; inakala mo na ako'y katulad mo; Ngunit sasawayin kita, at aayusin ko ang lahat ng ito sa harap ng iyong mga mata. Awit 50:19-21

Nagbigay si Kristo ng isang halimbawa nito sa Kanyang buhay kung paano Niya hinarap ang Babaeng Cananea na tila may *pagpapakita* ng kawalang-pakialam at pagkiling laban sa kanyang lahi

At narito, isang babae mula sa Canaan ang lumabas mula sa parehong dako at dumaing sa Kanya, na nagsasabi, “Maawa ka sa akin, Panginoon, Anak ni David; sapagkat ang aking anak na babae ay labis na pinahihirapan ng isang masamang espiritu.”

Ngunit hindi siya sinagot ni Hesus kahit isang salita. Lumapit ang Kanyang mga alagad at nagsusumamo sa Kanya, na nagsasabi, “Paulinan Mo na siya, sapagkat siya’y patuloy na sumisigaw kasunod natin.”

Ngunit sumagot siya at nagsabi, “Hindi ako sinugo kundi para lamang sa mga nawawalang tupa ng sambahayan ng Israel.”

Pagkatapos ay lumapit siya at sumamba sa kanya, na nagsasabi, “Panginoon, tulungan mo ako.”

Ngunit siya’y sumagot at nagsabi, “Hindi nararapat na kunin ang tinapay ng mga anak at ihagis sa mga aso.”

At sinabi niya, “Totoo, Panginoon: gayunman, ang mga aso man ay kumakain ng mga mumo na nalalaglag mula sa hapag ng kanilang mga panginoon.” Pagkatapos ay sumagot si Hesus at nagsabi sa kanya, “O babae, dakila ang iyong pananampalataya: mangyari sa iyo ayon sa iyong nais.” At gumaling ang kanyang anak na babae mula sa oras na iyon. Mateo 15:22-28

Ito ang dahilan kung bakit dinala Niya ang Kanyang mga alagad sa rehiyong ito. Nais Niyang makita nila ang kamangmangan na umiiral sa mga lungsod at nayon na malapit lamang sa lupain ng Israel. Ang mga taong binigyan ng lahat ng pagkakataong makaunawa ng katotohanan ay walang kaalaman hinggil sa mga pangangailangan ng mga nasa kanilang paligid. Walang ginawang pagsisikap upang tulungan ang mga kaluluwang nasa kadiliman. Ang pader ng pagkakahiwalay na itinayo ng pagmamapuri ng mga Hudio ay nagsarado maging sa mga alagad upang makadama ng habag para sa sanlibutang pagano. Subalit ang mga hadlang na ito ay kinakailangang gibain. DA 400.1

Hindi agad tumugon si Kristo sa kahilingan ng babae. Tinanggap Niya ang kinatawang ito ng isang lahing hinahamak, ayon sa kung paano ito gagawin ng mga Hudio. Sa Kanyang ginawa, nilayon Niyang maantig ang Kanyang mga alagad sa malamig at walang pusong pakikitungo ng mga Hudio sa ganitong sitwasyon, gaya ng ipinakita sa Kanyang pagtanggap sa babae, subalit sa kalaunan, sa mahabaging paraan ng Kanyang pagtugon at pagpayag sa kahilingan ng babae, ipinakita Niya kung paano Niya ninanais na harapin nila ang ganitong mga pangangailangan. DA 400.2

Isa pang halimbawa ng paggamit ni Hesus sa mga paniniwala at nakaugaliang pag-iisip ng mga tao sa Kanyang paligid upang magturo ng aral ay ang talinghaga tungkol sa Mayamang Lalaki at kay Lazaro.

At may isang pulubing ang pangalan ay Lazaro, na nakahandusay sa tarangkahan ng mayaman, na puno ng mga sugat, At ninanasa niyang mapakain ng mga mumo na nahuhulog mula sa hapag ng mayamang lalaki: at bukod dito’y lumalapit pa ang mga aso at dinidilaan ang kanyang mga sugat.

At nangyari, na namatay ang pulubi, at siya’y dinala ng mga anghel sa sinapupunan ni Abraham: namatay rin naman ang mayaman, at inilibing; At sa Hades, na nasa mga pagdurusa, ay itinaas niya ang kaniyang mga mata at natanaw sa malayo si Abraham, at si Lazaro na nasa kaniyang sinapupunan. At siya [ang mayaman] ay sumigaw at nagsabi, “Amang Abraham, maawa ka sa akin, at suguin mo si Lazaro upang isawsaw niya ang dulo ng kaniyang daliri sa tubig at palamigin ang aking dila; sapagkat ako’y naghihirap sa apoy na ito.”

Ngunit sinabi ni Abraham, “Anak, alalahanin mo na noong ikaw ay nabubuhay pa sa sanlibutan ay tinanggap mo na ang iyong mabubuting bagay, at gayundin naman si Lazaro ay masasamang bagay ang kaniyang naranasan: ngunit ngayo’y siya ay inaaliw, at ikaw nama’y nagdurusa. At bukod pa rito, mayroong isang malaking bangin na itinakda sa pagitan namin at ninyo: upang yaong mga nagnanais tumawid mula rito patungo sa inyo ay hindi makatawid; gayundin naman, mula riyan patungo sa amin ay hindi rin sila makatawid.”

At sinabi niya [ng mayamang lalaki], “Kaya’t ako’y nakikiusap sa iyo, ama, na suguin mo siya sa bahay ng aking ama: Sapagkat mayroon akong limang kapatid na lalaki; upang siya’y magpatotoo sa kanila, nang sa gayon ay huwag din sila humantong sa dakong ito ng pagdurusa.” Lucas 16:20-28

Sa talinghagang ito, nakipagtagpo si Kristo sa mga tao ayon sa kanilang sariling kaisipan. Ang doktrina ng isang malay na kalagayan ng pag-iral sa pagitan ng kamatayan at muling pagkabuhay ay pinaniniwalaan ng marami sa mga nakikinig sa mga salita ni Kristo. Alam ng Tagapagligtas ang kanilang mga ideya, at Kanyang binuo ang Kanyang talinghaga upang maihatid ang mahahalagang katotohanan sa pamamagitan ng kanilang mga nakagawiang paniniwala. Itinanghal Niya sa harap ng Kanyang mga tagapakinig ang isang salamin upang makita nila ang kanilang sarili sa tunay nilang kaugnayan sa Diyos. Ginamit Niya ang umiiral na paniniwala upang maiparating ang pangunahing aral na nais Niyang ipakita sa lahat—na ang tao ay hindi pinahahalagahan batay sa kanyang mga ari-arian; sapagkat ang lahat ng nasa kanya ay ipinagkaloob lamang sa kanya bilang ipinahiram ng Panginoon. Ang maling paggamit ng mga kaloob na ito ay magpapababa sa kanya nang higit pa kaysa sa pinakadukha at pinakabagabag na tao na umiibig sa Diyos at nagtitiwala sa Kanya. COL 263.2

Ang nasa itaas ay ilan lamang sa mga halimbawa kung paano ginamit ni Hesus ang mga maling kaisipan ng mga tao, kabilang na ang Kanyang sariling mga alagad, upang maiparating ang mahahalagang katotohanan.

Sa pagbasa ng Kanyang Salita, hindi Niya lubusang inaalís ang pagkakataon na maaari tayong magkamali ng pagkaunawa. Ang mga propeta at mga alagad na sumulat ng mga aklat ng Bibliya ay pinalakas at ininspirasyon ng Diyos, subalit ginamit din nila ang kanilang sariling paraan ng pagpapahayag. Iba-iba ang kanilang antas ng kaalaman at mga karanasan na humubog sa kanilang pag-unawa. Ganito rin ang katotohanan pagdating sa mga tagapagsalin ng Bibliya.

Ang mga manunulat ng Bibliya ay kinailangang ipahayag ang kanilang mga kaisipan sa wikang pantao. Ito ay isinulat ng mga tao, na sila nama'y ininspirasyon ng Banal na Espiritu. Subalit dahil sa di-kasakdalan ng pag-unawa ng tao sa wika, o dahil sa kasamaan ng pag-iisip ng tao na likas na mapanlikha sa pag-iwas sa katotohanan, marami ang bumabasa at umuunawa ng Bibliya ayon lamang sa kanilang sariling kagustuhan. Hindi dahil sa mayroong kahirapan sa Bibliya ang dahilan nito. Gaya ng mga nagkakasalungatang pulitiko na nagtatalo tungkol sa mga punto ng batas sa aklat ng mga batas, magkakaiba rin sila ng pananaw at aplikasyon sa mga nasusulat na ito. ISM 19.3

Tanging ang kapwa ay nakauunawa sa kapwa. Maliban na tanggapin mo sa iyong sariling buhay ang prinsipyo ng pag-ibig na handang magsakripisyo, na siyang prinsipyong bumabalangkas sa Kanyang karakter, hindi mo tunay na makikilala ang Diyos. Ang pusong nilinlang ni Satanas ay tumitingin sa Diyos bilang isang malupit at walang-awang nilalang; ang mga makasariling katangian ng sangkatauhan, at maging ng sarili ni Satanas, ay iniuugnay sa mapagmahal na Manlilikha. Sinabi Niya, “Inakala mo na ako’y gaya mo.” Awit 50:21 Ang Kanyang mga gawaing nagpapakita ng Kanyang pangangalaga ay ipinapakahulugan na tila ito’y bunga ng isang padalos-dalos at mapaghiiganting kalikasan. Gayon din ang nangyayari sa Bibliya, ang dakilang taguan ng kayamanan ng Kanyang biyaya. Ang kaluwalhatian ng mga katotohanan nito, na kasingtaas ng langit at sumasaklaw hanggang sa kawalang-hanggan, ay hindi nakikita. Sa karamihan ng mga tao, si Kristo mismo ay gaya ng “isang ugat sa tuyong lupa,” at “wala silang nakikitang kagandahan” sa Kanya “upang naisin Siya.” Isaias 53:2. Noong si Hesus ay kasama ng mga tao, ang kaganapan ng Diyos na nahayag sa katauhan, sinabi sa Kanya ng mga eskriba at mga Fariseo, “Ikaw ay isang Samaritano, at ikaw ay may demonyo.” Juan 8:48. Maging ang

Kanyang mga alagad ay nabulag ng kasakiman at makasariling damdamin, kaya't naging mabagal silang makaunawa sa Kanya na dumating upang ipahayag sa kanila ang pag-ibig ng Ama. Ito ang dahilan kung bakit si Hesus ay naglakad nang nag-iisa sa gitna ng mga tao. Siya'y lubos na nauunawaan sa langit lamang. MB 25.2

Ang pusong umiibig sa kasalanan ay iginayak Siya ng sariling mga katangian nito, at ang ganitong kaisipan ay lalo pang nagpatibay sa kapangyarihan ng kasalanan. Dahil sa paghahangad ng sariling kasiyahan, itinuring ng mga tao ang Diyos na kagaya nila—isang Nilalang na ang layunin ay sariling kaluwalhatian, na ang mga hinihingi ay ayon lamang sa Kanyang sariling kasayahan; isang Nilalang na nagbabangon o nagpapabagsak ng tao ayon sa kung siya'y nakatutulong o nakahahadlang sa Kanyang makasariling layunin. Ang mga nasa mababang antas ng lipunan ay tiningnan ang Kataas-taasang Diyos na halos hindi naiiba sa kanilang mga mapang-api, maliban lamang na Siya'y higit sa kanila sa kapangyarihan. Sa ganitong mga kaisipan, nahubog ang bawat anyo ng relihiyon. Ang bawat isa ay naging isang sistemang nakabatay sa mahigpit na paghingi at pag-uutos. Sa pamamagitan ng mga handog at seremonya, pinagsikapan ng mga sumasamba na palugdan ang Diyos upang makamtan ang Kanyang pabor para sa kanilang pansariling kapakinabangan. Ed 75.2

## Iniangkin ng Diyos ang Karakter ng isang Hukom

Kailangan ba Niyang talikuran ang mga taong pinaglaan Niya ng gayong dakilang probisyon, maging ang Kanyang bugtong na Anak, na Siya mismong wangis ng Kanyang pagkadiyos? Hinayaan ng Diyos na ibigay ang Kanyang Anak upang pagdusahan ang ating mga kasalanan. Siya mismo ang tumayo bilang Hukom laban sa Tagapagdala ng Kasalanan, inalis Niya sa Kanyang sarili ang mga katangiang kaibig-ibig ng isang Ama. TM 245.2

Maaari bang tumigil ang Diyos sa pagiging isang Ama? Akala ko ba Siya'y hindi nagbabago? Sa pamamagitan ng pagpapahintulot na Siya ay *makita* bilang isang Hukom at hindi bilang isang mapagmahal na Ama, nagmumukhang para bang Siya ay naiiba. Ngunit bakit Niya ito ginagawa? Ito ay para sa ating ikabubuti, sapagkat ang kasalanan ang siyang

nagdudulot sa atin na isiping ang isang mapagmahal na Ama ay hindi kayang magpatupad ng hatol at katarungan. Madalas tayong hindi sumusunod sa isang Ama na ang pag-ibig ay maamo, o hindi natin Siya pinapahalagahan nang seryoso, at dahil dito ay nawawala sa atin ang malalim na pagkaunawa sa lubhang kasamaan ng kasalanan.

Ang huling sipi na inilahad dito ay nagpapakita ng isang pag-unlad ng mga pansamantalang pagkakasundo sa buong kasaysayan ng Israel. Kung naging tapat lamang ang bayan ng Diyos, malinaw na naging lubhang kakaiba ang naging takbo ng kasaysayan.

Kung tinupad lamang ng tao ang kautusan ng Diyos, na ibinigay kay Adan matapos ang kanyang pagkahulog, iningatan ni Noe, at sinunod ni Abraham, hindi na sana kinailangan ang utos ukol sa pagtutuli. At kung iningatan ng mga inapo ni Abraham ang tipan, na siyang tanda ng pagtutuli, hindi na sana sila naakit sa pagsamba sa mga diyus-diyosan, ni hindi na rin sana nila kinailangang dumanas ng pagkaalipin sa Egipto; Nananatili sana sa kanilang isipan ang kautusan ng Diyos, at hindi na sana kinailangang ipahayag ito mula sa Sinai o iukit sa mga tapyas na bato. At kung isinabuhay lamang ng bayan ang mga prinsipyo ng Sampung Utos, hindi na sana kinailangan ang mga karagdagang tagubilin na ibinigay kay Moises. PP 364.2

## Mga Sinulat ng Ating mga Nagpasimula tungkol sa Karakter ng Diyos

Ang mga nauna ba sa atin ay nagsalita hinggil sa usaping ito, o tayo ba ay lumihis mula sa saligan ng katotohanan? Tayo ba ay lumampas na sa tama sa ating pagkaunawa sa karakter ng Diyos? Mayroon ba tayong mga pahayag mula sa mga sinulat ng mga unang tagapanguna upang pagtibayin ang ating mga natuklasan at maging batayan ng higit pang pag-unlad?

## George Fifiield

Narito ang isang pangalan na maaaring hindi pamilyar sa marami sa atin. Ang kanyang mga pananaw hinggil sa karakter ng Diyos ay matatagpuan sa dalawang pangunahing sanggunian: una, sa mga tala ng serye ng pangangaral na kanyang ipinahayag sa Sesyon ng Pangkalahatang Kumperensya noong 1897 at ang aklat na kanyang isinulat noong 1897 na pinamagatang, God is Love.

Kaya't bawat katangian ng Diyos ay walang iba kundi ang katangian ng pag-ibig. At sa pag-ibig nasasaklaw ang kabuuan ng ating Ama. Ang Kanyang mga kautusan ay yaong mga kautusan ng isang mabait na Ama, na inilaan upang itaguyod ang kagalakan at kabutihan ng Kanyang mga anak. Ang mga ito ay hindi padalus-dalos o walang dahilan. Hindi ito tulad ng isang Diyos na nakauupo sa isang mataas na trono na nagsasabi sa sangkatauhan, Kung gagawin ninyo ito, hahayaan kong mabuhay kayo; ngunit kung gagawin ninyo ang iba, papatayin ko kayo. Hindi pumapatay ang Diyos. Siya ang Bukal ng buhay. {GCDB February 19, 1897, p. 90.1}

Ang salitang “atonement” ay nangangahulugang *pagkakaisa o pagiging-isa*. Ang kasalanan ay nagdala ng dalamhati, at ang dalamhati ay nagbunga ng maling pagkaunawa sa karakter ng Diyos. Dahil dito, ang tao ay natutong kapootan ang Diyos sa halip na Siya’y mahalín; at sa pagkamuhi nila sa Kanya, ang iisang Ama, ay kinapootan din nila ang kanilang kapwa tao, ang kanilang kapatid. Kaya, sa halip na maging isang pamilya sa ilalim ng iisang Ama, ang tao ay nahiwalay sa Diyos at sa isa’t isa, at pinaghatihati ng poot at kasakiman. Kaya’t kinakailangang magkaroon ng atonement.

Ang atonement ay maisasakatuparan lamang kung ang Diyos ay magpapahayag ng Kanyang pag-ibig, sa kabila ng kasalanan at dalamhati, sa paraang magpapalambot sa puso ng tao; at silay maililigtas nito mula sa mga panlilinlang ni Satanas at kanilang makikita kung gaano nila lubos at nakapanghihinayang na hindi naunawaan ang Banal na Diyos, at kung paanong kanilang tinanggihan ang Espiritu ng Kanyang biyaya. Sa gayon, mahihikayat silang tulad ng mga kapatid na nagbabalik, na muling bumalik sa tahanan ng Ama sa maligayang pagkakaisa.

Ang atonement ay hindi upang patahimikin o payapain ang poot ng Diyos upang ang tao ay magkaroon ng lakas ng loob na lumapit sa Kanya, kundi upang ipahayag ang Kanyang pag-ibig upang sila'y kusang lumapit sa Kanya. Hindi si Kristo ang nakikipagkasundo sa Diyos para sa sanlibutan, kundi ang Diyos na nasa kay Kristo ang nakikipagkasundo sa sanlibutan upang ibalik ito sa Kanyang sarili. – God is Love (1897)

Para sa karagdagang pagtalakay hinggil sa Karakter ng Diyos, basahin ang God is Love ni George Field.

## A.T. Jones

Sa ganap na pagsuko ng sarili, ang tanging maaaring gamitin ay pag-ibig.

Sa pagpapanatili ng sarili, sa pamamagitan ng sariling pagtatanggol at paggamit ng dahas, ang dahas ay tinutugon ng dahas, at ito'y walang ibang ibinubunga kundi digmaan.

Sa pagsasakripisyo ng sarili, sa pamamagitan ng ganap na pagsuko at sa kapangyarihan ng pag-ibig, ang dahas ay tinutugon ng pag-ibig, at ito'y walang ibang ibinubunga kundi kapayapaan.

Ang pagpapanatili ng sarili ay wala nang ibang kahulugan kundi digmaan: samantalang ang pagsasakripisyo ng sarili ay wala nang ibang ibinubunga kundi kapayapaan.

Ngunit ang digmaan ay walang ibang ibinubunga kundi kamatayan: kaya't ang pagpapanatili ng sarili, na ang kahulugan ay digmaan, ay walang ibang kahulugan kundi kamatayan. Samantalang ang pagsasakripisyo ng sarili, na ang kahulugan ay kapayapaan, ay walang ibang ibinubunga kundi buhay. AMS March 4, 1897, page 129.6 - 129.10

Ang kasalanan at katuwiran, kalikasan at biyaya, ay ganap na magkasalungat at magkatunggaling mga sangkap. Sila ay nananahan sa dalawang larangang lubos na magkaiba. Ang kalikasan, ang

pagpapanatili ng sarili, sariling pagtatanggol, dahas, digmaan, at kamatayan, ay nasasakop lamang ng larangan ng kasalanan. Samantalang ang biyaya, ang pagsasakripisyo ng sarili, ganap na pagsuko, pag-ibig, kapayapaan, at buhay, ay nasasakop lamang ng larangan ng katuwiran. AMS March 4, 1897, page 129.13

Ang larangan ng kasalanan ay larangan ni Satanas. Ang larangan ng biyaya ay larangan ng Diyos - AMS March 4, 1897, page 129.14

Sinasabi ni A.T. Jones na ang kamatayan ay nauukol kay Satanas at ang buhay ay nauukol sa Diyos.

## E.J. Waggoner

Ang kaisipan tungkol sa pagpapalubag-loob o hain ay nagsasaad na mayroong poot na dapat payapain. Ngunit bigyang-pansin na tayo ang nangangailangan ng hain, at hindi ang Diyos. Siya ang nagbibigay ng hain. Ang ideya na ang poot ng Diyos ay dapat munang mapayapa bago tayo patawarin ay walang batayan sa Bibliya. Lubhang katawa-tawa ang isiping ang Diyos ay labis na nagagalit sa tao kaya't ayaw Niyang magpatawad maliban na lamang kung may maihahandog upang payapain ang Kanyang poot, at na Siya rin mismo ang naglalaan ng kaloob para sa Kanyang sarili upang Siya ay mapayapa... {PTUK August 30, 1894, p. 549.8}

“Ngunit,” wika ng iba, “ginawa mo ang pagkakasundo ay nasa panig lamang ng tao; palagi kong natutunan na ang kamatayan ni Kristo ang nagkasundo sa Diyos at sa tao; na si Kristo’y namatay upang bigyang-kasiyahan ang katarungan ng Diyos at upang Siya’y mapayapa.” Subalit iniwan lamang natin ang usapin ng pagkakasundo sa kung saan ito inilagay ng Kasulatan; at bagaman marami itong sinasabi tungkol sa pangangailangang ang tao ay makipagkasundo sa Diyos, kailanman ay hindi ito nagbigay ng pahiwatig na may pangangailangan na ang Diyos ang makipagkasundo sa tao. Ang ipahiwatig na may ganitong pangangailangan ay isang mabigat na paratang laban sa karakter ng Diyos. Ang kaisipang ito ay pumasok sa Iglesia Kristiyano mula sa sistema ng Papa, na siya namang humango nito mula sa Paganismo, na

ang tanging pagkaunawa sa Diyos ay isang nilalang na ang poot ay kinakailangang payapain sa pamamagitan ng hain. {PTUK September 21, 1893, p. 386.7}

Isang pagninilay ukol sa kaisipan na ang kamatayan ni Kristo ay kinakailangan upang bigyang-kasiyahan ang galit ng katarungan. Ang kamatayan ni Kristo ay kinakailangan upang bigyang-kasiyahan ang pag-ibig ng Diyos. “Ipinadama ng Diyos ang Kanyang pag-ibig sa atin, na nang tayo’y mga makasalanang pa, si Kristo ay namatay para sa atin.” Roma 5:8 “Sapagkat gayon na lamang ang pag-ibig ng Diyos sa sanlibutan, kaya’t ibinigay Niya ang Kanyang bugtong na Anak.” Ang katarungan ay natutugunan sana sa pamamagitan ng agarang kamatayan ng makasalanang lahi. Ngunit hindi kayang tiisin iyon ng pag-ibig ng Diyos. Kaya’t tayo ay inaring-ganap nang walang bayad sa pamamagitan ng Kanyang biyaya, sa pagtubos na nasa kay Kristo Hesus. Sa pamamagitan ng pananampalataya sa Kanyang dugo, ang katuwiran ng Diyos—na siyang Kanyang buhay ay ipinahayag sa atin, at sa gayon Siya ay matuwid, at sa parehong panahon Siya rin ang umaaring-ganap sa sinumang sumasampalataya kay Hesus. Roma 3:21–26. Ang dahilan kung bakit kinakailangan na mamatay si Kristo upang maligtas ang tao ay tatalakayin sa susunod na bahagi ng artikulong ito. {PTUK September 21, 1893, p. 387.2}

Sa puntong ito, maaaring may makaalala na nasusulat sa Hebreo 9:22: “Kung walang pagbubuhos ng dugo ay walang kapatawaran;” at ito’y nagbubunsod sa kanya na isipin na, sa bandang huli, humingi nga ang Diyos ng hain bago Niya patawarin ang tao. Mahirap alisin sa isipan ang kaisipang minana mula sa Paganismo, na ipinasok sa pamamagitan ng sistema ng Papa, na ang Diyos ay labis na nagalit sa tao dahil sa kanyang kasalanan, kaya’t hindi Siya mapapayapa hangga’t hindi nakakakita ng dugong umaagos, subalit walang pagkakaiba sa Kanya kung kaninong dugo iyon, basta’t may isang mapapatay; at dahil ang buhay ni Kristo ay higit ang halaga kaysa sa lahat ng buhay ng tao, tinanggap Siya bilang kahalili nila. Ito’y halos isang marahas na paraan ng paglalahad ng usapin, ngunit ito lamang ang tanging paraan upang mailarawan ito nang tapat. Ang kaisipan ng mga pagano tungkol sa Diyos ay isang marahas at walang-galang na pananaw, nakakababa ng dangal ng Diyos at nakapagpapahina ng loob ng tao; at ang ganitong

paganong ideya ay nakapagdulot ng maling kulay sa napakaraming talata ng Kasulatan. Kalungkut-lungkot isiping maging ang mga tao na tunay na umiibig sa Panginoon ay nakapagbigay ng dahilan sa Kanyang mga kaaway upang Siya'y lapastanganin. {PTUK September 21, 1893, p. 387.8}

## Konklusyon

Pagkatapos basahin ang ating mga nailahad, masasabi mo ba nang may katiyakan na ang Diyos ang lumunod sa milyon-milyong tao, kabilang ang lahat ng hayop, sa pamamagitan ng baha, at na Siya ang nagpaulan ng apoy mula sa langit at sumira sa lahat ng tao, kabilang ang mga bata, sa Sodoma at Gomorra? Ipinapakita ba nito ang karakter ni Hesus? Ang maniwala rito sa kabila ng mga ebidensiyang iniharap ay haharap sa atin ng isang salungatan, na ayon sa mga Alituntunin ni Miller ay nangangahulugang ang ideyang iyon ay hindi maaaring tama. Dapat nating pagsamahin ang lahat ng ebidensiya at hanapin ang pagkakaisa. Sa gayon lamang natin matatagpuan ang katotohanan.

Bakit kailangang mamatay ni Hesus? Walang nag-aalab na poot o katarungan sa panig ng Ama na kinakailangang payapain. Nakita natin mula sa mga talata at siping nabanggit sa itaas na tayo ang nangangailangan ng kamatayan, dahil sa naging epekto ng mga kasinungalingang ating pinaniwalaan sa ating sariling karakter. Idinadalangin ko na makita natin na napakaraming malinaw na pahayag sa mga ebidensiyang iniharap na naglalarawan sa atin ng isang ganap na naiibang larawan kaysa sa itinuro sa atin noon.

Tayo ay nagtatayo sa plataporma ng mga nauna sa atin sa Espiritu ng mensahe ng 1888. Ang ating natutuklasan ay sumusuporta at nagpapalawak sa direksyong pinaniniwalaan nating tinutungo ng Diyos ang Kanyang bayan, tulad ng pinatutunayan ng mga sinulat nina Ellen White, A.T. Jones, E.J. Waggoner, at George Fifiield. At sa pamamagitan ng taos-pusong paggamit ng Mga Alituntunin ni Miller, naabot natin ang pag-unawang ito.

Ang Diyos ay higit na dakila kaysa sa ating inakala, at ang kahulugan nito ay mas masama tayo kaysa sa dati nating inisip. Ang karangalan ng tao ay inilalagay sa alikabok upang matanggap natin ang karangalan ng Diyos; ang Kanyang mapayapa at hindi mapanghusgang karakter. Nawa'y ito ang humikayat sa atin na ipagtapat ang ating maling pagkaunawa sa ating Ama, humingi ng kapatawaran, at tanggapin ang tunay na pagsisisi at paglilinis.

Ngunit tayong lahat, na may bukas na mukha na nasilayan ang kaluwalhatian ng Panginoon na parang sa salamin, ay unti-unting nagiging katulad ng Kanyang wangis, mula sa kaluwalhatian tungo sa kaluwalhatian, ayon sa kapangyarihan ng Espiritu ng Panginoon. 2 Cor 3:18

## Payak na Pahayag tungkol sa Karakter ng Diyos

“Kapag sinasabing pinatitigas ng Diyos ang puso ng tao,—upang ibigay sila sa isang isiping ganap na masama,—upang ipadala sa kanila ang malalakas na panlilinlang, na sila’y maniwala na ang Diyos ay kumikilos nang hindi makatarungan—ibig sabihin, *kumikilos Siya laban sa Kanyang sariling karakter*—ito ay napakalayo sa ibig sabihin ng isang makapangyarihang pagkilos mula sa Diyos na Makapangyarihan sa lahat. Ang lahat ng mga pandiwang iyon,—patigasin, bulagin ang mata, ibigay, ipadala ang panlilinlang, linlangin, at iba pa,—sa karaniwang Hebreo ay may kahulugang pahintulot lamang, kahit na aktibo ang tunog, at ito ay walang pagtatalo sa larangan ng kaalaman.” (Thomas Pierce, I, p23-24 edition of 1658 as quoted in Jackson, *The Providence of God*, p401)

Ang iskolar ng Bibliya na ito ay tinatalakay ang isang usapin na matagal nang bumabagabag sa mga tagasunod ng Diyos sa loob ng maraming milenya. Kaayon ba ng likas na karakter ng Diyos ang patigasin ang puso, magpadala ng panlilinlang, manlinlang, pumatay, sunugin, o pabahain? Lalo na sa liwanag ng buhay ni Hesus?

Ang mga paraan ng Diyos ay higit na mataas kaysa sa ating mga paraan. Hindi madaling maunawaan kung paano Siya nakikisalamuha sa mundong Kanyang nilikha, at sa makasalanang tao, habang iginagalang ang ating malayang kalooban at ang batas ng sanhi at bunga.

Sa maliit na aklat na ito, aming tinipon ang mga sipi na nagpapahayag ng maraming mahahalagang aspeto sa pag-aaral ng Karakter ng Diyos. Nawa’y pagpalain ka nito at maging malaking tulong sa lahat ng naghahangad ng katotohanan at pagkaunawa.